

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาครอบครัวของผู้พยายามฆ่าตัวตาย สาเหตุของการพยายามฆ่าตัวตายรวมทั้งผลกระทบของการพยายามฆ่าตัวตายทั้งต่อตัวและต่อครอบครัวของผู้พยายามฆ่าตัวตาย โดยเก็บรวบรวมข้อมูลจากผู้ให้ข้อมูลสำคัญ คือ กลุ่มผู้พยายามฆ่าตัวตาย จำนวน 10 ราย และบุคคลในครอบครัว จำนวน 12 ราย และเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลเป็น 5 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 ลักษณะทั่วไปของกลุ่มผู้พยายามฆ่าตัวตายและบุคคลในครอบครัว

ส่วนที่ 2 ลักษณะครอบครัวของผู้พยายามฆ่าตัวตาย ซึ่งประกอบด้วย รูปแบบของครอบครัว แบบแผนการเลี้ยงดู ลักษณะทางเศรษฐกิจของครอบครัว ลำดับที่ของการเป็นบุตร ความสัมพันธ์กับพ่อแม่ ความสัมพันธ์กับญาติพี่น้อง การสื่อสารระหว่างสมาชิกในครอบครัว และการมีกิจกรรมร่วมกันของสมาชิกในครอบครัว

ส่วนที่ 3 สาเหตุของการพยายามฆ่าตัวตาย

ส่วนที่ 4 ผลที่เกิดขึ้นต่อตัวผู้พยายามฆ่าตัวตาย

ส่วนที่ 5 ผลต่อครอบครัวของผู้พยายามฆ่าตัวตาย

ส่วนที่ 1 ลักษณะทั่วไปของผู้พยายามฆ่าตัวตายและบุคคลในครอบครัว

ตารางที่ 4.1 ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้พยายามฆ่าตัวตาย

รายที่	ชื่อ (นามสมมุติ)	เพศ	อายุ (ปี)	การศึกษา	อาชีพ	วิธีการพยายามฆ่าตัวตาย
1	เอม	หญิง	19	ปวส. ปี 2	กำลังศึกษา	กินยาแก้ปวด
2	ปิม	หญิง	23	มัธยมศึกษาปีที่ 3	กำลังศึกษา	กินยาแก้ปวด
3	แซน	ชาย	21	ปวช.	รับจ้างทั่วไป	กินยาเบื่อหนู
4	โดม	ชาย	24	ปริญญาตรี	รับราชการ	กรีดข้อมือ
5	ไธด์	ชาย	25	มัธยมศึกษาปีที่ 3	ไม่มี	กินยาฆ่าหญ้า
6	แอน	หญิง	24	ปริญญาตรี	รับจ้างเขียนตำรา	กินยานอนหลับ
7	เจม	ชาย	20	มัธยมศึกษาปีที่ 6	ไม่มี	กินยาฆ่าแมลง

ตารางที่ 4.1 ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้พยายามฆ่าตัวตาย (ต่อ)

ราย ที่	ชื่อ (นามสมมุติ)	เพศ	อายุ (ปี)	การศึกษา	อาชีพ	วิธีการพยายาม ฆ่าตัวตาย
8	เฮเรน	หญิง	18	มัธยมศึกษาปีที่ 3	รับจ้างทั่วไป	กินยาแก้ไอ
9	ไอ	ชาย	20	ปวช. ปี 2	กำลังศึกษา	ผูกคอตาย
10	เจ	ชาย	19	ประถมศึกษาปีที่ 6	รับจ้างทั่วไป	ใช้ไฟฟ้าช็อต

จากการศึกษาข้อมูลของผู้พยายามฆ่าตัวตายจำนวน 10 ราย เป็นเพศหญิง จำนวน 4 ราย และเพศชาย จำนวน 6 ราย มีอายุระหว่าง 18-25 ปี การศึกษาระดับมัธยมศึกษา จำนวน 7 ราย ระดับปริญญาตรี 2 ราย ระดับประถมศึกษา จำนวน 1 ราย ผู้พยายามฆ่าตัวตายมีอาชีพรับจ้างทั่วไป จำนวน 4 ราย รับราชการ จำนวน 1 รายและกำลังกำลังศึกษาต่อ จำนวน 3 ราย และมีจำนวน 2 ราย ที่ไม่ได้ประกอบอาชีพ ส่วนวิธีการพยายามฆ่าตัวตายพบว่ากินยาแก้ปวด จำนวน 2 ราย กินยาแก้ไอ จำนวน 1 ราย กินยานอนหลับ จำนวน 1 ราย กินยาฆ่าแมลง จำนวน 1 ราย กินยาฆ่าหญ้า จำนวน 1 ราย กินยาเบื่อหนู จำนวน 1 ราย กรีดข้อมือ จำนวน 1 ราย ผูกคอตาย จำนวน 1 ราย และใช้ไฟฟ้าช็อต จำนวน 1 ราย

ตารางที่ 4.2 ข้อมูลส่วนบุคคลในครอบครัวของผู้พยายามฆ่าตัวตาย

รายที่ / ชื่อ	ความเกี่ยวข้องกับผู้พยายามฆ่าตัวตาย	อายุ	อาชีพ
1 เอม	พ่อ	41	ค้าขาย
2 บีม	แม่	53	ค้าขาย
3 แชน	แม่	55	รับจ้าง
4 โดม	แม่	59	รับราชการ
5 ไร่ด	แม่	48	แม่บ้าน
6 แอน	พ่อ	61	ข้าราชการบำนาญ
	แม่	54	รับจ้าง
	พี่สาว	26	รับจ้าง
7 เจม	แม่	44	ค้าขาย
8 เฮเรน	แม่	39	รับจ้าง
9 ไอ	พี่ชาย	28	รับจ้าง
10 เจ	แม่	37	ค้าขาย

ผู้ให้ข้อมูลซึ่งเป็นบุคคลในครอบครัวของผู้พยายามฆ่าตัวตาย จำนวน 12 ราย โดยมีความเกี่ยวข้องกับผู้พยายามฆ่าตัวตายดังนี้คือ เป็นแม่ 8 ราย พ่อ 2 ราย พี่ชาย 1 ราย และเป็นพี่สาว 1 ราย มีอาชีพค้าขาย 4 ราย รับจ้าง 5 ราย เป็นแม่บ้าน 1 ราย รับราชการ 1 ราย และเป็นข้าราชการบำนาญ 1 ราย

ส่วนที่ 2 ลักษณะครอบครัวของผู้พยายามฆ่าตัวตาย

ตารางที่ 4.3 ข้อมูลลักษณะครอบครัวของผู้พยายามฆ่าตัวตาย

ชื่อ	รูปแบบของครอบครัว	แบบแผนการเลี้ยงดู	ลักษณะทางเศรษฐกิจของครอบครัว	ลำดับที่ของการเป็นบุตร	ความสัมพันธ์กับพ่อแม่	ความสัมพันธ์กับญาติพี่น้อง
เอม	เดี่ยว	- อิตตาธิปไตย - บิดาเป็นผู้นำครอบครัว	มีรายได้น้อยกว่า 10,000.-บาท/เดือน	คนที่ 1	ไม่ดี	ไม่ดี
บีม	เดี่ยว	- ปล่อยปลละเลย - มารดาเป็นผู้นำครอบครัว	มีรายได้น้อยกว่า 10,000.-บาท/เดือน	คนที่ 2 (ลูกคนกลาง)	ไม่ดี	ไม่ดี
แซน	แม่เลี้ยงดูเพียงลำพัง	- ปล่อยปลละเลย - มารดาเป็นผู้นำครอบครัว	มีรายได้มากกว่า 10,000.-บาท/เดือน	ลูกคนเดียว	ไม่ดี	ห่างเหิน
โดม	เดี่ยว	- อิตตาธิปไตย - บิดาเป็นผู้นำครอบครัว	มีรายได้มากกว่า 10,000.-บาท/เดือน	คนที่ 1	ไม่ดี	ไม่ดี
ไอ้ด	เดี่ยว	- ทะนุถนอม - บิดาเป็นผู้นำครอบครัว	มีรายได้มากกว่า 10,000.-บาท/เดือน	ลูกคนเดียว	ดี	ห่างเหิน
แอน	เดี่ยว	- ประชาธิปไตย - มารดาเป็นผู้นำครอบครัว	มีรายได้มากกว่า 10,000.-บาท/เดือน	ลูกคนสุดท้อง	ดีมาก	ดีมาก
เจม	ขยาย	- ปล่อยปลละเลย - บิดาเป็นผู้นำครอบครัว	มีรายได้มากกว่า 10,000.-บาท/เดือน	ลูกคนสุดท้อง	ไม่ดี	ดี
เฮเรน	แม่เลี้ยงดูเพียงลำพัง	- ประชาธิปไตย - มารดาเป็นผู้นำครอบครัว	มีรายได้น้อยกว่า 10,000.-บาท/เดือน	ลูกคนเดียว	ดี	ห่างเหิน
ไอ	ขยาย	- อิตตาธิปไตย - บิดาเป็นผู้นำครอบครัว	มีรายได้มากกว่า 10,000.-บาท/เดือน	ลูกคนสุดท้อง	ดี	ดี
เจ	เดี่ยว	- อิตตาธิปไตย - บิดาเป็นผู้นำครอบครัว	มีรายได้น้อยกว่า 10,000.-บาท/เดือน	ลูกคนเดียว	ไม่ดี	ห่างเหิน

ตารางที่ 4.3 ข้อมูลลักษณะครอบครัวของผู้พยายามฆ่าตัวตาย (ต่อ)

ชื่อ	การสื่อสาร กันระหว่าง สมาชิกใน ครอบครัว	การมีกิจกรรม ร่วมกันระหว่าง สมาชิกใน ครอบครัว	สาเหตุของการ พยายามฆ่าตัวตาย	ผลที่เกิดขึ้นต่อตัวผู้ พยายามฆ่าตัวตาย	ผลต่อครอบครัวของผู้ พยายามฆ่าตัวตาย
เอม	มีน้อย	มีกิจกรรมใน การประกอบ อาชีพร่วมกัน	รู้สึกตนเองไม่มี คุณค่าและไม่มี ความหมายกับคนใน ครอบครัว	- ได้รับการดูแลเอาใจใส่ จากพ่อแม่และคนใน ครอบครัวดีขึ้น - รู้สึกเสียใจต่อการ กระทำของตน	- สัมพันธภาพระหว่าง สมาชิกในครอบครัวดีขึ้น - ทุกคนเกรงว่าจะพยายาม ฆ่าตัวตายซ้ำอีก
บีม	มีน้อย	ไม่มีกิจกรรม ร่วมกันเลย	ผิดหวังจากความรัก	- ได้รับการดูแลเอาใจใส่ จากพ่อแม่และคนใน ครอบครัวดีขึ้น - เสียลูกในท้องไป	- มารดาต้องเหนื่อยมากขึ้น เพราะต้องทำงานแทน - สูญเสียรายได้เพราะต้องลด ปริมาณของที่ขายลง - ทุกคนเกรงว่าจะพยายาม ฆ่าตัวตายซ้ำอีก
แซน	มีน้อย	ไม่มีกิจกรรม ร่วมกันเลย	รู้สึกตนเองไม่มี คุณค่าและไม่มี ความหมายกับคนใน ครอบครัว	- ไม่ได้ได้รับความสนใจ จากมารดาเหมือนเคย - เกิดความเครียดและ ความกดดันทาง อารมณ์สูงขึ้น	- ไม่มีการเปลี่ยนแปลงใด ๆ เกิดขึ้น ทุกอย่าง เหมือนเดิม
โดม	มีน้อย	สม่ำเสมอ	รู้สึกตนเองไม่มี คุณค่าและไม่มี ความหมายกับคนใน ครอบครัว	- มารดาดูแล สนใจ ใกล้ชิดมากขึ้น - รู้สึกเสียใจต่อการ กระทำของตนเอง - ทำให้รู้ว่าคนที่รัก ตนเองมากที่สุดก็คือ มารดา	- ครอบครัวดีขึ้น - บิดายังคงเหมือนเดิมไม่มี อะไรเปลี่ยนแปลง - ทุกคนเกรงว่าจะพยายาม ฆ่าตัวตายซ้ำอีก
ไธด์	สม่ำเสมอ	ทำกิจกรรม ร่วมกันบ้างแต่ น้อย	อยากลงโทษตนเอง เพราะทำให้พ่อแม่ ผิดหวังและเกิด ปัญหาในครอบครัว	- รู้สึกเสียใจต่อการ กระทำของตนเอง - รักบิดามารดามากขึ้น และเลิกทำตัวไม่ดี - เลิกทำตัวไม่ดี	- สัมพันธภาพระหว่าง สมาชิกในครอบครัวดีขึ้น - มารดาต้องพบแพทย์บ่อย ขึ้นเนื่องจากได้รับควากระ ทบกระเทือนจิตใจ - ทุกคนเกรงว่าจะพยายาม ฆ่าตัวตายซ้ำอีก
แอน	ดี	สม่ำเสมอ	ลงโทษตนเองเพราะ เสียใจที่ตนเป็นภาระ ให้กับทุกคนใน ครอบครัว	- รู้สึกเสียใจต่อการ กระทำของตนเอง - ตั้งใจที่จะมีชีวิตอยู่ต่อ และช่วยเหลือ ครอบครัวให้สมกับ ความรักที่ทุกคนใน ครอบครัวมีให้	- สัมพันธภาพระหว่าง สมาชิกในครอบครัวดีขึ้น - ทุกคนเกรงว่าจะพยายาม ฆ่าตัวตายซ้ำอีก

ตารางที่ 4.3 ข้อมูลลักษณะครอบครัวของผู้พยายามฆ่าตัวตาย (ต่อ)

ชื่อ	การสื่อสาร กันระหว่าง สมาชิกใน ครอบครัว	การมีกิจกรรม ร่วมกันบ้างแต่ น้อย	สาเหตุของการ พยายามฆ่าตัวตาย	ผลที่เกิดขึ้นต่อตัวผู้ พยายามฆ่าตัวตาย	ผลต่อครอบครัวของผู้ พยายามฆ่าตัวตาย
เจม	น้อย	ทำกิจกรรม ร่วมกันบ้างแต่ น้อย	ผิดหวังจากความรัก	- รู้สึกเสียใจต่อการ กระทำของตนเอง - เข้าใจความรักที่คนใน ครอบครัวมีให้ตน - ทำให้เกิดความคิด อยากทำงาน ต้องการ เงินมาช่วยครอบครัว	- ทุกคนในครอบครัวรู้สึก ตกใจ - ทุกคนแสดงออกกับตน อย่างไม่เป็นธรรมชาติ เพราะเกรงว่าจะ กระทบกระเทือนใจและจะ กระทำซ้ำอีก
เอเรน	ดี	ทำกิจกรรม ร่วมกันบ้างแต่ น้อย	รู้สึกว่าตนเองไร้ค่า และไม่มีความหมาย กับคนในครอบครัว	- ได้รับการดูแลเอาใจใส่ จากพ่อแม่และคนใน ครอบครัวดีขึ้น - รู้สึกเสียใจต่อการ กระทำของตนเอง	- มารดาเสียใจมาก - ต้องหยุดงานหลายวันทำให้ สูญเสียรายได้ - ต้องไปกู้เงินเพื่อมาต่อทุน ทำให้เกิดภาวะหนี้สิน
ไอ	ดี	ทำกิจกรรม ร่วมกันบ้างแต่ น้อย	ลงโทษตนเองเพราะ เสียใจที่ทำความ เดือดร้อนให้บิดา มารดา	- ได้รับการดูแลเอาใจใส่ จากพ่อแม่และคนใน ครอบครัวดีขึ้น - รู้สึกเสียใจต่อการ กระทำของตนเอง - รู้สึกดีขึ้นตั้งใจ ปรับปรุงตนเองและ เลิกยาเสพติด	- ทุกคนตกใจและเสียใจกับ เหตุการณ์ที่เกิดขึ้น - มารดาไม่สบายอยู่หลายวัน - ทุกคนเกรงว่าจะพยายาม ฆ่าตัวตายซ้ำอีก
เจ	น้อย	มีแต่กิจกรรมใน การประกอบ อาชีพร่วมกัน	ผิดหวังจากความรัก	- รู้สึกว่าตนเองไร้ค่า มากขึ้น - รู้สึกเป็นทุกข์มาก กว่าเดิม 2 เท่า	- ไม่มีผลกระทบใดๆทั้งสิ้น ทุกอย่างเหมือนเดิม

สรุปจากตารางที่ 4.3 แสดงให้เห็นถึงลักษณะครอบครัวของผู้พยายามฆ่าตัวตายในแต่ละด้าน ซึ่งเป็นมูลเหตุที่ทำให้ผู้พยายามฆ่าตัวตายมีสภาพจิตใจที่ไม่สามารถทนกับปัญหาที่เกิดขึ้นได้และตัดสินใจฆ่าตัวตาย ซึ่งอธิบายได้ดังนี้

รายที่ 1 เอม

ครอบครัวของเอมเป็นครอบครัวเดี่ยวที่มี พ่อ แม่ เอม และน้องสาว พ่อและแม่เป็นผู้เลี้ยงเอมมาตั้งแต่เกิด ในครอบครัวมีพ่อเป็นผู้นำที่เลี้ยงดูลูกแบบเข้มงวดกวดขัน ออกคำสั่งให้ปฏิบัติตาม เอมจึงต้องทำตามคำสั่งโดยไม่มีสิทธิแสดงความคิดเห็นหรือความต้องการใด ๆ ทั้งสิ้น เมื่อทำผิดก็จะถูกดุตำหนิและทำโทษอย่างรุนแรง ในครอบครัวมีการสื่อสารกันน้อยและ

เป็นไปในทางลบ ไม่เคยทำกิจกรรมใดๆ ที่เป็นการสานสัมพันธ์ภาพระหว่างครอบครัวร่วมกัน นอกจากกิจกรรมงานขายของที่จำเป็นต้องทำเพราะต้องช่วยกันเพราะเป็นอาชีพ และจากการที่ต้องช่วยกันทำงานนี้เองที่เป็นสาเหตุทำให้เกิดปัญหาขึ้น เอมรู้สึกน้อยใจพ่อแม่ รู้สึกว่าพ่อแม่ลำเอียง รักน้องสาวมากกว่าตน ใช้งานตนเพียงคนเดียว โดยให้ช่วยขายของจนเป็นสาเหตุให้ไปโรงเรียนสาย ขาดเรียนบ่อย ผลการเรียนต่ำลงถูกตัดสิทธิ์ในการสอบและการกู้เงินเพื่อการศึกษา ถูกทวงค่าเทอมทำให้เอมอายครูและเพื่อนจนไม่ยอมไปโรงเรียน อีกทั้งครอบครัวมีปัญหาหนี้สินมากมายที่เกิดจากการกระทำของพ่อ เอมคิดว่าพ่อเป็นผู้ทำลายอนาคต และรู้สึกว่าตนเองมีอนาคตที่ว่างเปล่า น้อยใจพ่อแม่ที่ไม่เห็นแก่อนาคตของลูกและทั้งที่เธอเป็นผู้ช่วยเหลืองานในครอบครัวเกือบทุกอย่าง เอมรู้สึกหมดหวังในชีวิตและไม่มีใครที่เป็นที่ปรึกษาหรือพูดคุยด้วยได้ เกิดความรู้สึกท้อแท้และเศร้าอย่างรุนแรงและคิดว่าถึงมีชีวิตอยู่ไปก็ไม่ดีขึ้นเพราะไม่มีใครเข้าใจและยอมรับหรือเห็นคุณค่าของอนาคตเธอแม้แต่พ่อกับแม่ จึงตัดสินใจกินยาแก้ปวด จำนวน 70 เม็ด เพื่อฆ่าตัวตาย

รายที่ 2 บีม

ครอบครัวของบีมเป็นครอบครัวเดี่ยวที่มี พ่อ แม่ พี่ชาย บีม และน้องสาว พ่อแม่เลี้ยงดูบีมมาตั้งแต่เกิดโดยแม่จะเป็นผู้นำและตัดสินใจเรื่องต่าง ๆ ในครอบครัวเนื่องจากพ่อเป็นพนักงานขับรถลีสบล้อขนสินค้าระหว่างกรุงเทพ ฯ กับเชียงใหม่จึงไม่ค่อยได้อยู่บ้าน และถึงแม้จะอยู่บ้านก็ไม่สนิทกับลูก เพราะพ่อเป็นคนดูมาก ชอบดื่มสุราและเสพยาบ้าจนเกิดอาการประสาทหลอนชอบทำร้ายร่างกายคนในบ้านเสมอ ๆ แม่ก็ต้องประกอบอาชีพเพื่อหารายได้เลี้ยงครอบครัว จึงไม่ได้สนใจหรือใส่ใจกับชีวิตของลูกมากนัก ลูกจึงต้องช่วยเหลือตนเองคิดและตัดสินใจด้วยตนเอง ในครอบครัวไม่มีกฎเกณฑ์อะไรให้ถือปฏิบัติ ต่างคนต่างใช้ชีวิตของตนเอง ไม่มีใครสนใจใคร ในครอบครัวมีการสื่อสารกันน้อย ไม่เคยทำกิจกรรมต่าง ๆ ในครอบครัวร่วมกัน ยกเว้นส่วนที่เป็นอาชีพซึ่งต้องช่วยกันเพื่อทำมาหากิน บีมรู้สึกว่าแม่รักพี่ชายคนโตมากกว่าลูกคนอื่นโดยเฉพาะบีม ทำให้บีมมีสัมพันธภาพที่ไม่ดีทั้งกับพ่อแม่ พี่ และน้องจึงรู้สึกเหมือนอยู่คนเดียวเพราะไม่มีญาติพี่น้องที่อยู่ใกล้ชิด เมื่อบีมมีแฟนซึ่งเรียนอยู่ด้วยกันบีมจึงทุ่มเทความรักให้กับคนรักเต็มที่ โดยหวังว่าจะเป็นคนที่เข้าใจและรักเธอ เมื่อบีมตั้งท้องได้ 4 เดือน คนรักเริ่มตีตัวออกห่างไปมีผู้หญิงอื่นและบายเบียงที่จะรับผิดชอบลูกในท้อง บีมเสียใจอย่างมาก เกิดความรู้สึกกดดันและสับสน รู้สึกอนาคตมืดมน โดดเดี่ยวและไม่มีใครอยู่เคียงข้างเธอ นอกจากนี้ยังเกิดความกังวลเรื่องลูกในท้อง ไม่สามารถจะพูดคุยหรือปรึกษาใครได้แม้แต่พ่อแม่ อับอายที่ชาวบ้านว่าเธอว่าท้องไม่มีพ่อ เกิดความเครียดสูงและไม่สามารถหาทางออกได้ในที่สุดจึงตัดสินใจกินยาแก้ปวด จำนวนประมาณ 50 เม็ด เพื่อฆ่าตัวตาย

รายที่ 3 แชน

ครอบครัวของแชนเป็นครอบครัวเดี่ยวที่มีแม่เลี้ยงดูลูกเพียงลำพังเพราะพ่อทิ้งไปตั้งแต่แชนอายุได้ 5 ขวบ และไม่เคยกลับมาดูแลส่งเสียอีกเลย แม่เป็นผู้เลี้ยงดูมาตลอดแต่ก็

ไม่ได้สนใจหรือใส่ใจมากนักเพราะเห็นว่าเป็นเด็กผู้ชาย ไม่จำเป็นต้องดูแลใกล้ชิด อีกทั้งแม่มีความรู้สึกแค้นที่พ่อทิ้งไปเลยใช้ความรู้สึกนั้นมาลงที่แซน ตั้งแต่เล็กจนโต แม่แทบจะไม่ได้ดูแล แซนเลยอยากเรียนก็เรียนไม่อยากเรียนก็ไม่ต้องเรียนถ้าอยากเรียนก็ทำงานส่งตัวเอง ในแต่ละวันแม่ก็ประกอบอาชีพเพื่อหาเลี้ยงครอบครัว ไม่มีเวลาแม่แต่จะพูดคุยกัน ถึงแม้ว่าบางวันจะอยู่บ้านแต่ก็จะพูดคุยกันเฉพาะในเรื่องที่จำเป็นเท่านั้น จากสภาพความห่างเหินในครอบครัวเช่นนี้ ทำให้แซนเป็นคนเงิบขริม พูดน้อย ชอบเก็บตัวอยู่คนเดียวในห้อง มีเพื่อนน้อยและชอบดื่มสุรา เมื่อเมามาจะกลับเป็นคนพูดมาก ระบายความเก็บกดต่าง ๆ ก้าวร้าวมุกทะลุดันและทำลายข้าวของ เมื่อเกิดปัญหาทะเลาะกับแม่อย่างรุนแรง แซนเสียใจกับคำพูดของแม่ที่ว่าแซนไม่มีความรับผิดชอบเหมือนพ่อ แสดงว่าแม่ต้องโกรธแค้นพ่อมากแล้วนำความโกรธเกลียดนั้นมาลงที่แซน จึงรู้สึกเสียใจน้อยใจว่าชีวิตเขาไม่เป็นที่ต้องการทั้งกับพ่อและแม่ รู้สึกตนเองเป็นส่วนเกินของพ่อ และแม่ ด้วยความเครียด ความเสียใจประกอบกับความเมาเขามีความคิดว่าถ้าหากเขาตายไป แม่ก็คงจะไม่เสียใจในที่สุดเขาจึงตัดสินใจกินยาเบื่อหนูเพื่อฆ่าตัวตาย

รายที่ 4 โดม

ครอบครัวของโดมเป็นครอบครัวเดี่ยวที่มี พ่อ แม่ โอมและน้องสาว พ่อและแม่เป็นผู้เลี้ยงดูโดมตั้งแต่เกิด โดยครอบครัวมีพ่อเป็นใหญ่เพียงผู้เดียวในบ้าน พ่อดุและเข้มงวดกวดขันมาก เจ้าระเบียบออกคำสั่งให้ทุกคนในบ้านปฏิบัติตาม โดยไม่เคยถามความสมัครใจหรือความต้องการของทุกคนในบ้าน พ่อยึดถือความคิดและการตัดสินใจของพ่อเป็นใหญ่ ทุกอย่างที่ตั้งนั้นดีแล้วเหมาะสมแล้ว ทุกคนในบ้านไม่มีสิทธิ์โต้แย้งหรือให้เหตุผลใด ๆ ทั้งสิ้น พ่อเป็นคนเจ้าอารมณ์ โกรธง่าย หายยาก ถ้าอารมณ์ไม่ดีจะทำเสียงดังปังปังและทำลายข้าวของ เวลาโดมทำผิดจะถูกดุตำหนิอย่างหนักและเวลาเข็ญติก็ห้ามร้องไห้ ซึ่งเป็นการสะสมการเก็บกดทางด้านอารมณ์อย่างรุนแรง ในบ้านมีการพูดคุยสื่อสารกันน้อยมาก กับพ่อนั้นโดมบอกว่ารู้สึกไม่ดีเมื่ออยู่ใกล้พ่อ กับแม่นั้นพอจะพูดคุยกันได้บ้างแต่เป็นครั้งคราวเท่านั้นเพราะแม่ขี้บ่น และมักคล้อยตามความเห็นของพ่อเสมอ ส่วนน้องสาวนั้นอยู่ต่างจังหวัดซึ่งก็มีการโทรศัพท์ติดต่อกันบ้างแต่ก็ไม่มากนัก ในแต่ละปีพ่อจะพาครอบครัวไปเที่ยวพักผ่อนต่างจังหวัด แต่จากความรู้สึกที่มีกับพ่อ ทำให้ทุกครั้งของการไปเที่ยวพักผ่อนทำกิจกรรมร่วมกันในครอบครัว โดมไม่เคยมีความสุขหรือมีความรู้สึกอยากไปกับพ่อ โดมบอกว่าถ้าให้เลือกไปกับพ่อขออยู่บ้านคนเดียวดีกว่า มูลเหตุที่ทำให้ตัดสินใจฆ่าตัวตายเกิดจากขณะนั้นโดมกำลังมีปัญหากับคนรักถึงขั้นบอกแยกทางกัน และนัดที่จะไปพูดตกลงกันแต่พอกับแม่ไม่ให้ไปบอกว่าเป็นเรื่องไร้สาระ และยึดโทรศัพท์มือถือไปจนไม่สามารถติดต่อกับคนรักซึ่งกำลังรอโดมอยู่ได้ โดมเครียดมาก เสียใจน้อยใจและโกรธแค้นตนเองที่เกิดมาในครอบครัวแบบนี้ ความรู้สึกสับสน อยากร้องไห้ อยากตะโกน โกรธเกลียดทุกอย่างในครอบครัวและไม่สามารถคิดหาทางออกให้กับปัญหาได้และคิดอยากตายสุดท้ายระบายอารมณ์ด้วยการต่อยกระจกเงาจนแตกและนำเศษแก้วมารีดที่ข้อมือตนเองเพื่อฆ่าตัวตาย

รายชื่อ 5 โอด

ครอบครัวของโอดเป็นครอบครัวเดี่ยวที่มี พ่อ แม่ และโอด ซึ่งเป็นลูกเพียงคนเดียว ที่ได้รับการเลี้ยงดูที่ดีจากพ่อแม่ ได้รับการตามใจทุกอย่าง ไม่ว่าจะเรียกร้องหรือต้องการสิ่งใดก็ตาม พ่อ แม่จะพยายามตอบสนองความต้องการและข้อเรียกร้องทุกประการ ชีวิตในวัยเด็กได้รับการทะนุถนอมเป็นอย่างดี ซึ่งโอดก็รู้ว่าทั้งพ่อและแม่เป็นคนดีมาก ให้ความรัก ความอบอุ่น และสนใจมาตลอด ในครอบครัวมีการพูดคุยสื่อสารกันด้วยดีตลอดเวลาแต่เวลาที่มึปัญหาจะไม่เล่าให้ใครฟังเพราะเกรงใจพ่อและไม่อยากให้แม่ได้รับความกระทบกระเทือนจิตใจเพราะแม่เป็นโรคหัวใจ จากการที่เป็นลูกคนเดียวและได้รับการเลี้ยงดูมาอย่างดีทำให้โอดมีลักษณะอ่อนโยน หัวอ่อน พูดจาไพเราะ ไม่กล้าตัดสินใจอะไรด้วยตนเอง และด้วยความที่เป็นลูกเพียงคนเดียวเมื่อมีเพื่อนจึงติดเพื่อนมาก ตามใจเพื่อนไม่กล้าขัดใจเพื่อนเพราะคิดว่าถ้าขัดใจเพื่อนแล้วเพื่อนจะไม่คบด้วย เพื่อนจึงชักชวนเข้าบ่อนการพนัน บังคับให้ลองสูบบุหรี่ ดื่มสุรา ในที่สุดโอดติดยาเสพติด ถูกสั่งพักการเรียน เพื่อนในโรงเรียนมองว่าเป็นกลุ่มเด็กเกเร ชีวิตผิดพลาดมากขึ้นถึงขั้นถูกตำรวจจับ พ่อกับแม่ต้องไปขอร้องให้นายชายซึ่งเป็นข้าราชการไปประกันตัวออกจากโรงพัก เมื่อกลับถึงบ้านพ่อกับแม่ก็ไม่รู้ว่าอะไรให้โอดต้องเสียใจเลย และรู้ว่าเหตุการณ์ครั้งนี้ทำให้พ่อแม่เสียใจมาก และโอดเองก็รู้สึกเสียใจมากที่สุดกับผลของการกระทำครั้งนี้ จึงขังตัวเองอยู่แต่ในห้องละอายใจไม่กล้าสู้หน้าพ่อแม่ รู้สึกแค้นใจตัวเองที่โกงเพื่อนไม่ดีและตนเองไม่คิดให้ดีเสียก่อนที่จะทำเรื่องต่าง ๆ ลงไปจนเกิดเหตุการณ์บ้านปลายนะเช่นนี้ เกิดความกลัวความสับสนและวิตกกังวลไปต่าง ๆ นานา และรู้สึกว่าตนเองเป็นลูกที่เลวทั้ง ๆ ที่พ่อแม่ดีกับตนทุกอย่าง และคิดว่าความตายเท่านั้นที่จะเป็นการลงโทษตนเองจึงตัดสินใจกินยาฆ่าหญ้าเพื่อฆ่าตัวตาย

รายชื่อ 6 แอน

ครอบครัวของแอนเป็นครอบครัวเดี่ยวที่มี พ่อ แม่ พี่สาว พี่ชายและแอนเป็นลูกคนสุดท้อง พ่อและแม่เป็นผู้เลี้ยงดูแอนมาตั้งแต่เกิด ครอบครัวของแอนมีแม่เป็นผู้นำและคอยจัดการเรื่องต่าง ๆ ภายในครอบครัว พ่อเป็นคนเงียบเฉย ๆ ไม่ค่อยพูด ใจเย็น ยิ้มง่าย ดูแลดู ๆ ด้วยดี ให้เกียรติและเกรงใจแม่มาก ทั้งพ่อและแม่ดูแลลูก ๆ ทุกคนเป็นอย่างดีรวมทั้งพี่ชายและพี่สาวต่างก็รัก เป็นห่วง และดูแลแอนเป็นอย่างดีเช่นกัน ภายในครอบครัวมีการสื่อสารพูดคุยกันอย่างสม่ำเสมอ การดำเนินชีวิตหรือการตัดสินใจกระทำอะไรต่าง ๆ เกิดจากความเห็นพ้องต้องกัน ทุกคนมีสิทธิ์แสดงความคิดเห็นและแสดงความต้องการได้ สมาชิกในครอบครัวทำกิจกรรมร่วมกันเสมอ เช่น ไปกินข้าวนอกบ้าน หรือกินข้าวเย็นด้วยกันทุกมื้อ ไปห้างสรรพสินค้า หรือไปพักผ่อนต่างจังหวัดด้วยกันเป็นประจำ ก่อนที่แอนจะพยายามฆ่าตัวตายนั้น แอนมีอาชีพรับราชการเป็นครูแต่เนื่องจากปัญหาด้านสุขภาพและต้องเข้ารับการรักษาที่โรงพยาบาลเป็นประจำ ทำให้ขาดงานบ่อยและมีปัญหาเกี่ยวกับเพื่อนร่วมงานมากจึงตัดสินใจลาออกจากงาน แอนเครียดและคิดมากประกอบกับการเข้าโรงพยาบาลสองครั้งหลังนี้ ต้องใช้เงินรักษาเป็นจำนวนมาก แอนบังเอิญได้ยินพ่อแม่และพี่ทั้งสองปรึกษากันเรื่องการจะกู้เงินมาเพื่อเป็นค่าใช้จ่ายใน

การเข้าโรงพยาบาลครั้งต่อไปของแอน ทำให้แอนเกิดความรู้สึกเสียใจที่เป็นภาระให้ทุกคนในครอบครัว เกิดความวิตกกังวลเรื่องโรคประจำตัว เครียดเรื่องการลาออกจากงานจึงตัดสินใจกินยานอนหลับ จำนวน 80 เม็ด เพื่อฆ่าตัวตาย

รายที่ 7 เจม

ครอบครัวของเจมเป็นครอบครัวขยายที่มี พ่อ แม่ พี่ชาย พี่สะใภ้และเจมเป็นลูกคนสุดท้อง พ่อและแม่เป็นผู้เลี้ยงดูเจมมาตั้งแต่เกิด โดยมีพ่อเป็นผู้นำและตัดสินใจเรื่องต่างๆ ในครอบครัว พ่อไม่ค่อยได้อยู่บ้านเพราะต้องออกไปทำงานเกือบทุกวัน แม่มีอาชีพค้าขาย พี่ชายรับราชการทหาร พี่สะใภ้เป็นครู เจมได้รับเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลย เพราะพ่อแม่ไม่ค่อยมีเวลาและเห็นว่าเจมเป็นเด็กผู้ชายคงไม่ต้องสนใจมากก็ได้ ให้ตัดสินใจทำอะไรต่าง ๆ ด้วยตนเอง เวลาทำผิดพ่อจะตีหรือเตะ ส่วนแม่ก็จะดูตัวอย่างรุนแรง ในบ้านจึงไม่ค่อยได้มีใครพูดคุยกับใคร ต่างคนต่างออกไปทำงานกลับบ้านไม่ตรงกันต่างคนต่างเข้าห้องของตน ไม่เคยมีเวลาหรือโอกาสที่จะพูดคุยกัน กินข้าวร่วมกันหรือไปเที่ยวต่างจังหวัดด้วยกัน เวลามีปัญหาพี่ชายเพียงคนเดียวที่เจมพอพูดคุยหรือปรึกษาได้บ้าง แต่หลังจากที่พี่ชายแต่งงาน เจมรู้สึกว้าเหว่เหมือนห่างเหินไป เจมจึงรู้สึกเหมือนอยู่คนเดียวในครอบครัว ปัญหาที่เกิดขึ้นกับเจมคือไม่สมหวังในความรัก เจมคบกับคนรักนี้มาตั้งแต่อยู่ ม.6 ซึ่งเจมบอกว่ารักมากเพราะเป็นผู้ที่เจมสามารถพูดคุยหรือปรับทุกข์ได้ทุกเรื่อง วันหนึ่งเจมทะเลาะกับคนรักและคนรักขอแยกทาง เจมตามจ้อหลายครั้งแต่ไม่สำเร็จ เพราะคนรักไปคบผู้ชายคนใหม่ ทำให้เจมเสียใจมากรู้สึกสูญเสียทุกสิ่งทุกอย่าง คนในบ้านก็ห่างเหิน คนรักก็ขอแยกทาง จึงขับมอเตอร์ไซด์ด้วยความเร็วสูงมาก ทำให้เกิดอุบัติเหตุทำให้ใบหน้าเป็นแผลขนาดใหญ่ ระหว่างรักษาตัวเจมคิดมากและเครียดมาก รู้สึกอ้างว้างเหมือนอยู่ตัวคนเดียวในโลก ไม่เป็นที่ต้องการของใครทั้งกับครอบครัวและคนรัก สุดท้ายคิดว่าตนเองมีชีวิตอยู่ไปก็ไร้ค่า จึงกินยาฆ่าแมลงเพื่อฆ่าตัวตาย

รายที่ 8 เฮเรน

ครอบครัวของเฮเรนมี 2 คน คือ แม่ กับเฮเรน พ่อแยกทางกับแม่ตั้งแต่เธอยังอยู่ในครรภ์ซึ่งเป็นการตัดสินใจของแม่เอง เพราะพ่อเจ้าชู้มาก มีภรรยาหลายคน แม่จึงตัดสินใจที่จะดูแลและเลี้ยงเฮเรนโดยลำพัง แม่เปิดโอกาสให้ตัดสินใจเองแทบทุกเรื่อง ถ้าทำผิดจะถูกลงโทษโดยการใช้ไม้ตีและจะบอกเหตุผลของการลงโทษนั้นทุกครั้ง ซึ่งเฮเรนเองก็ยอมรับในเหตุผลนั้นและก็สามารถให้เหตุผลหรือแสดงความคิดเห็นต่อการกระทำต่าง ๆ ได้และแม่เองก็รับฟัง ในแต่ละวันก็มีการพูดคุยสื่อสารกันเสมอ ๆ ความสัมพันธ์ระหว่างเฮเรนกับแม่ถือว่าดี เมื่อถึงวันคล้ายวันเกิดก็จะมอบของขวัญแก่กัน ทุกวันนี้แม่มีอาชีพรับจ้างตัดเสื้อผ้าโหล ซึ่งเฮเรนก็ช่วยและถือเป็นอาชีพของเฮเรนด้วย ปัญหาที่เกิดขึ้นสืบเนื่องจากก่อนหน้าที่จะเกิดเหตุการณ์ประมาณ 2 สัปดาห์ แม่ได้รับใบสั่งสินค้าให้ผลิตชุดนอนสตรีจำนวน 6 โหล และได้มอบงานนี้ให้เฮเรนรับผิดชอบเพราะเป็นแบบที่ไม่ยากและมั่นใจว่าเฮเรนสามารถทำได้ แม่จึงรับงานอื่นต่อ เฮเรนจึงมีหน้าที่ผลิตโดยที่แม่วางใจและไม่ได้ตรวจสอบเพราะเห็นว่าไม่ใช่งานยาก แต่เมื่อลูกค้ามา

ตรวจสอบหลังจากที่ผลิตเสร็จแล้ว 4 โหล ปรากฏว่าเฮเรนผลิตผิดแบบที่ลูกค้ากำหนด และสั่งให้ผลิตใหม่ตามแบบที่สัญญากันไว้ จากเหตุนี้ทำให้ขาดทุนเป็นจำนวนมาก เพราะต้องลงทุนซื้อผ้ามาตัดใหม่เอง แม่โกรธมากบอกว่า "ผิดในสิ่งที่ไม่ควรผิด ไม่รอบคอบ เสียในสิ่งที่ไม่ควรเสีย เงินก็ไม่ค่อยพอใช้อยู่แล้ว" และไม่ยอมพูดกับเฮเรนเกือบ 1 สัปดาห์

เฮเรนคิดมากเสียใจในความผิดของตนเอง เสียใจที่ตนเองไม่รอบคอบทำให้เกิดความเสียหายและขาดทุน เฮเรนขอโทษแม่และบอกว่าจะพยายามทำงานที่ทำผิดไปฝากเพื่อนชาย ซึ่งก็มั่นใจว่าต้องขายได้แต่อาจต้องใช้เวลาสักกระยะ แต่แม่กลับทำเย็นชาใส่ และไม่ยอมพูดด้วย ทำให้เฮเรนคิดมากเสียใจมาก วิดกกังวล นึกน้อยใจว่าทำผิดแค่นี้และเป็นความผิดครั้งแรกทำไมแม่ถึงไม่ยอมให้อภัย จึงประชดด้วยการกินยาฆ่าตัวตาย

รายชื่อ 9 ไอ

ครอบครัวของไออยู่ด้วยกันหลายคน คือ ยาย พ่อ แม่ พี่ชายคนที่ 1 และพี่สะใภ้ พี่ชายคนที่ 2 และบุตรชาย พี่ชายคนที่ 3 และไอ พ่อและแม่เป็นผู้เลี้ยงดูไอมาดังแต่เกิด พ่อเป็นผู้นำและผู้ตัดสินใจเรื่องต่าง ๆ ในครอบครัว พ่อเข้มงวดกวดขันมาก แต่พ่อจะคอยดูแลลูก ๆ ด้วยความเอาใจใส่ คอยสังเกตพฤติกรรมต่าง ๆ ของลูก คอยดักเตือนสั่งสอนในทุกสิ่งทุกอย่าง แม่เป็นแม่ครัวในห้องอาหารแห่งหนึ่งและต้องกลับบ้านตึกทุกวันจนบางครั้งไอยากให้แม่พักนอนอยู่บ้านบ้างและมีเวลาใกล้ชิดพูดคุยกันบ้าง พี่ ๆ ทุกคนมีงานทำยกเว้นไอที่อยู่บ้านเฉย ๆ และไอรู้สึกว่าพ่อแม่รักพี่ ๆ มากกว่าตนเอง ความสัมพันธ์ระหว่างไอกับพ่อแม่ถือว่าดีถึงแม้ว่าพ่อจะปกครองลูกแบบอัตตาธิปไตยก็ตามแต่ก็พอพูดคุยหรือให้เหตุผลได้บ้าง ส่วนพี่ ๆ ก็ให้ความสนใจถามไถ่มาตลอด ภายในครอบครัวมีการพูดคุยสื่อสารกันบ้างพอสมควรและทำกิจกรรมร่วมกันตามแต่เทศกาล ปัญหาเกิดขึ้นในช่วงที่ไอเรียนระดับ ปวช. ใจคอเพื่อนไม่ดี เกิดเหตุการณ์ตีกันระหว่างโรงเรียน ทำให้ผลการเรียนตกลงเรื่อย ๆ ในที่สุดไอทดลองเสพยาบ้างจนติดมีอาการประสาทหลอน จนกระทั่งทางบ้านจับได้ได้พามารับการรักษาที่โรงพยาบาลศรีธัญญา เนื่องจากจิตหลอนเกิดการระแวงว่าจะมีคนมาทำร้ายจนต้องออกจากโรงเรียน พออาการดีขึ้นและออกจากโรงพยาบาลได้แล้วจึงกลับมาพักฟื้นที่บ้าน ระหว่างนั้นไอมีอาการซึมเศร้า เก็บตัวอยู่แต่ในห้องคนเดียวไม่ค่อยออกมาข้างนอก เมื่อมีพฤติกรรมเปลี่ยนไปเช่นนี้ทำให้พ่อต้องคอยเอาใจใส่ ช่วยเหลือ ตามสารทุกข์สุกดิบ คอยสังเกตและดูแลอย่างใกล้ชิด ยิ่งพ่อดูแลไอดีเท่าไร ไอยิ่งรู้สึกเสียใจกับการกระทำของตนเองมากคิดว่าตนเองไร้ค่าไม่มีอนาคต เป็นตัวปัญหาสร้างความเดือดร้อนและผิดหวังให้กับทุกคนในครอบครัวไม่มีทางแก้ไขปัญหานี้ได้นอกจากความตายจึงเข้าห้องผูกคอตาย

รายชื่อ 10 เจ

ครอบครัวของเจเป็นครอบครัวเดี่ยวที่มี พ่อ แม่ และเจ พ่อเป็นผู้นำและเป็นผู้จัดการทุกอย่างในครอบครัว บทบาทของครอบครัวที่มีต่อการพัฒนาของเจมีน้อยมาก เพราะพ่อให้ความสนใจเจเป็นบางช่วง พ่อชอบดื่มสุราเวลาเมาจะอาละวาดทะเลาะและทำร้ายร่างกาย

แม่กับเจเป็นประจำและยังชอบเล่นการพนันอีกด้วย แม่เป็นคนพูดน้อย เรียบร้อย และเป็นที่ยอมรับยอมรับของพ่อเสมอ ซึ่งเจมักจะพูดถึงแม่อยู่เสมอว่าแม่เป็นผู้หญิงที่อ่อนแอ ไม่ยอมสู้ ยอมให้พ่อทำร้ายทั้งร่างกายและจิตใจ ไม่กล้าตัดสินใจทำอะไรในบ้าน ทุกอย่างต้องแล้วแต่พ่อจะสั่ง เมื่อเป็นเด็กเจรู้สึกสงสารแม่มาก แต่ช่วยอะไรไม่ได้นอกจากช่วยแม่ทำขนมตอนเช้าและหัวไปวางที่หน้าโรงเรียนให้เท่านั้น เจมีความรู้สึกว้าวเมื่ออยู่บ้านและได้อยู่ในห้องนอนของตนเองคือโลกส่วนตัวที่ปลอดภัยจากพ่อ ไม่อยากออกไปไหน ไม่อยากรับรู้หรือเห็นเรื่องต่าง ๆ ของพ่อแม่ เมื่ออยู่คนเดียวเจจะพูดโทรศัพท์กับเพื่อนที่สนิทซึ่งมีเพียงไม่กี่คน หรือโทรศัพท์ไปตามหน่วยงานต่าง ๆ ที่ให้บริการปรึกษาเกี่ยวกับปัญหาครอบครัวและสุขภาพจิต เพราะทั้งพ่อและแม่ไม่สามารถเป็นที่พึ่งได้ เมื่อเกิดปัญหาขึ้นในครอบครัว ไม่มีใครแก้ปัญหาให้ ในวัยเด็กพ่อแม่สอนให้เคารพผู้ใหญ่ สอนการวางตัวในสังคม และมารยาทสังคม ส่วนเรื่องการเรียนนั้นจะไม่ได้ได้รับความสนใจจากพ่อแม่ทำให้ผลการเรียนค่อนข้างอ่อน ตอนเป็นเด็กพ่อจะเข้มงวดกวดขัน มักบังคับให้ทำตามคำสั่งมาตลอด ต้องทำตามความต้องการของพ่อ เช่น ต้องกลับบ้านตรงตามเวลาและห้ามคบเพื่อน ถ้าทำผิดหรือทำในสิ่งที่พ่อไม่พอใจก็จะถูกลงโทษทุบตีอย่างรุนแรง ซึ่งในบางครั้งเจมีเหตุผลในการกระทำนั้น ๆ แต่ไม่สามารถอธิบายได้และรู้สึกต่อต้านในใจมาตลอด เจมีอิสระและสามารถตัดสินใจด้วยตนเองเมื่อจบชั้น ม.6 ใช้ชีวิตแบบตามสบาย ไม่มีระเบียบกฎเกณฑ์ พ่อที่เคยเข้มงวดกวดขันก็ไม่สนใจหันไปดื่มเหล้าหนักมากขึ้น ใครอยากทำอะไรก็ทำ เจจึงรู้สึกว่าบ้านไม่น่าอยู่ ไม่มีความสุขเมื่ออยู่บ้าน เจมีรูปร่างสูงใหญ่ ค่อนข้างอ้วน ผิวคล้ำ และมีบุคลิกภาพที่แสดงออกเป็นแบบผู้หญิง ในวัยเรียนไม่ค่อยมีเพื่อน ชอบเก็บตัว ไม่ยุ่งเกี่ยวกับใคร เจเคยชอบเพื่อนผู้ชายด้วยกันแต่ได้รับการปฏิเสธบ่อยครั้ง จึงทำให้ตนเองรู้สึกมีปมด้อย ปัญหาที่เกิดขึ้นก็สืบเนื่องจากสภาพครอบครัวที่ไม่มีความสุขไม่สามารถพูดคุยหรือปรึกษาอะไรกันได้ ดังนั้นเมื่อเจมีปัญหา ก็จะโทรศัพท์ไปขอรับการปรึกษาจากหน่วยงานให้บริการปรึกษา โดยเฉพาะหน่วยงานที่ให้การปรึกษาเกี่ยวกับการฆ่าตัวตาย และจากการโทรศัพท์ไปขอรับบริการทำให้เจพบคนที่ถูกใจซึ่งเป็นเพศชาย ก็จะโทรศัพท์ไปหาผู้ให้การปรึกษาคนนี้บ่อยครั้งทั้งที่ไม่เคยเห็นหน้า เจรู้สึกหลงรักผู้ให้การปรึกษาคนนี้มาก ทุกครั้งที่โทรศัพท์ไปก็จะได้รับคำปรึกษาที่ดี น้ำเสียงที่สุภาพนุ่มนวล เจบอกว่ารู้สึกอบอุ่นกับน้ำเสียงนี้มากและไม่เคยปฏิเสธที่จะให้คำปรึกษาแก่เจเลยแม้แต่ครั้งเดียว ทำให้เจคิดว่าผู้ให้การปรึกษาคนนี้ก็มีความรู้สึกเช่นเดียวกับตน จนกระทั่งวันหนึ่งผู้ให้การปรึกษาได้ปฏิเสธความรู้สึกนี้ที่เจมีต่อผู้ให้บริการปรึกษา เจได้ตอบว่าจะฆ่าตัวตาย ผู้ให้การปรึกษายกว่าการฆ่าตัวตายเป็นสิทธิของเขาแต่ไม่ใช่วิธีการที่ดีในการแก้ปัญหา ทำให้เจเสียใจมากและหมดกำลังใจ รู้สึกตนเองไร้ค่า ในชีวิตที่ผ่านมาไม่มีใครรักและต้องการแม้กระทั่งพ่อแม่ คนรอบข้างทุกคนต่างปฏิเสธ คิดโทษว่าตนเองมีปมด้อย สู้คนอื่นเขาไม่ได้ทุกอย่างทั้งด้านครอบครัวรูปร่างหน้าตา ฐานะ เจเริ่มซึมลง บางวันคิดมาก รับประทานยานอนหลับไปหลายเม็ด และเก็บตัวอยู่ในห้องหลาย ๆ วัน พ่อแม่ก็ไม่เคยเข้ามาดูหรือถามไถ่ทั้งที่ตอนเช้าปกติจะต้องช่วยแม่ทำขนม แต่พ่อไม่ไปช่วยแม่ก็ไม่สงสัยและไม่มา

ปลุก ไม่ถามใดๆ ทั้งสิ้น ทำให้เรารู้สึกเหงา ว่าแห้ว สุดท้ายตัดสินใจฆ่าตัวตายโดยใช้ไฟฟ้าช็อตตัวเอง

จากกรณีศึกษาทั้ง 10 ราย แสดงให้เห็นว่าความคิดที่จะฆ่าตัวตาย เป็นพฤติกรรมที่เกิดจากผลรวมของสภาพจิตใจ อารมณ์ สิ่งบีบบังคับภายนอก การเกิดปัญหาขึ้นในครอบครัว เช่น มีแบบแผนการเลี้ยงดูที่ไม่เหมาะสม ทำให้มีความสัมพันธ์ที่เห็นห่างและเกิดความรู้สึกไม่ดีกับพ่อแม่ ขาดความรักความอบอุ่น ขาดความเชื่อมั่นในตนเองหรือมีความเชื่อมั่นในตนเองมากเกินไป มองโลกในแง่ร้าย ต้องพึ่งพาผู้อื่น เกือบกต มีสภาพจิตใจอ่อนไหวมีอารมณ์ไม่มั่นคง เมื่อเกิดปัญหาไม่สามารถแก้ไขปัญหาด้วยตนเองได้ ไม่มีการพูดคุยปรึกษากันระหว่างคนในครอบครัวเนื่องจากมีสื่อสารระหว่างกันน้อยและเป็นไปในทางลบ ลักษณะครอบครัวเป็นครอบครัวที่ไม่มีญาติพี่น้องไว้คอยพูดคุยปรึกษาหรือเป็นกำลังใจให้ ไม่เคยทำกิจกรรมเพื่อสารสัมพันธ์กันระหว่างคนในครอบครัว นอกจากคนในครอบครัวจะไม่ประทับประคองจิตใจแล้วยังขาดญาติพี่น้องที่อยู่ใกล้ชิดที่จะคอยเป็นที่ปรึกษาหรือเป็นกำลังใจให้ผู้พยายามฆ่าตัวตายได้ยึดเหนี่ยวอีกด้วย เมื่อเกิดปัญหาขึ้นจึงตัดสินใจฆ่าตัวตาย ซึ่งผู้วิจัยได้ศึกษาลักษณะครอบครัวของผู้พยายามฆ่าตัวตายในแต่ละด้าน ดังนี้

1. รูปแบบของครอบครัว

ครอบครัวของผู้พยายามฆ่าตัวตายมีลักษณะเป็นครอบครัวเดี่ยว คือ เป็นครอบครัวที่ประกอบด้วย พ่อ แม่ พี่ หรือ/และน้อง และตัวผู้พยายามฆ่าตัวตาย ครอบครัวที่ประกอบด้วย พ่อ แม่ และตัวผู้พยายามฆ่าตัวตาย และครอบครัวที่มีแม่เลี้ยงดูโดยลำพัง เนื่องจากพ่อแยกทางไปตั้งแต่ผู้พยายามฆ่าตัวตายยังอยู่ในครรภ์โดยไม่เคยกลับมาส่งเสียเลี้ยงดูอีกเลย อีกทั้งไม่มีญาติพี่น้องที่จะคอยให้ความช่วยเหลือ และแม่ต้องประกอบอาชีพเลี้ยงครอบครัว ดังที่ แม่ของแซนกล่าวไว้ว่า “จะให้ดูแลใกล้ชิดก็ไม่ไหว ไม่มีเวลาขนาดนั้น ต้องทำมาหากินนะคุณ เราอยู่กันแค่สองคนและฉันหาเลี้ยงมันอยู่คนเดียว พ่อมันไม่เคยย้อนกลับมาดูเราแม่ลูกสักครั้ง ไม่มีญาติพี่น้องที่ไหนมาคอยช่วยเหลือ มีป้ามันก็อยู่ไกล ก็ต้องให้มันช่วยเหลือตัวเองเป็นลูกผู้ชายก็ต้องสู้เอง”

ครอบครัวของผู้พยายามฆ่าตัวตายมีลักษณะเป็นครอบครัวที่ต่างคนต่างต้องประกอบอาชีพ จึงทำให้ในแต่ละวันไม่ค่อยมีเวลาให้แกกัน และมีความสัมพันธ์ที่ห่างเหินกับญาติพี่น้องอื่น ๆ เนื่องจากญาติพี่น้องอยู่ต่างจังหวัดนาน ๆ หรือช่วงเทศกาลจึงมาพบกัน ครอบครัวเหล่านี้จึงไม่มีญาติผู้ใหญ่ในบ้านคอยเป็นแรงสนับสนุนให้คำปรึกษา ปลอดภัย หรือให้กำลังใจหรือเป็นเพื่อนคอยเติมเต็มในส่วนที่ขาดหายไป เช่น เมื่อผู้พยายามฆ่าตัวตายประสบปัญหาหรือขาดความรักความอบอุ่นหรือห่างเหินจากบิดามารดา ซึ่งปัญหาดังกล่าวส่งผลต่อสภาพจิตใจก่อให้เกิดความตึงเครียด ซึมเศร้า วิตกกังวล เกิดความรู้สึกอ้างว้างโดดเดี่ยว ฯลฯ ไม่มีใครเป็นที่ยึดเหนี่ยวทางจิตใจและไม่สามารถปรับตัวหรือหาทางออกให้กับปัญหาของตนเองได้จึงใช้

วิธีการหนีโลกโดยการพยายามฆ่าตัวตาย ดังคำกล่าวของไอ้ต “บ้านเราก็มีกันแค่สามคนพ่อแม่ ลูกนี้แหละพี่ ญาติ ๆ ก็อยู่ไกลกัน นาน ๆ เจอกันที ก็งั้น ๆ แลและไม่คุ้นกันเท่าไร ความจริงถ้า มีญาติอยู่ใกล้ ก็น่าจะดีนะ มีเพื่อนคุย”

2. แบบแผนการเลี้ยงดู

ผู้พยายามฆ่าตัวตายเป็นผู้ที่ได้รับการเลี้ยงดูจากพ่อแม่หรือแม่แต่เพียงผู้เดียว ตั้งแต่เกิด

ครอบครัวผู้พยายามฆ่าตัวตายมีแบบแผนการเลี้ยงดู ดังนี้

(1) ครอบครัวผู้พยายามฆ่าตัวตายมีแบบแผนการเลี้ยงดู แบบอัตตาธิปไตย

ครอบครัวของผู้พยายามฆ่าตัวตายมีพ่อแม่ที่เข้มงวดกวดขันออกคำสั่ง บังคับให้ลูกปฏิบัติตาม ลูกไม่มีโอกาสแสดงความคิดเห็นและทำในสิ่งที่ต้องการ เมื่อทำผิดก็จะ ถูกดุด่าเขียนตีอย่างรุนแรงซึ่งทำให้รู้สึกต่อต้านหรือเกิดความขัดแย้งขึ้นในใจของตัวผู้พยายาม ฆ่าตัวตายทุกครั้ง และความรู้สึกไม่ดีกับการถูกเลี้ยงดูแบบอัตตาธิปไตยนี้เป็นผลให้ลูกได้รับความบีบคั้นจิตใจ กัดฟันและเก็บกดสะสมความรู้สึกนี้ตลอดมา ดังเอมกล่าวว่ “หนูอึดอัดกับพ่อ มากเลยพี่ อึดอัดมานานแล้ว ตั้งแต่จำได้ถูกพ่อบังคับให้ทำอย่างนั้น ต้องทำอย่างนี้มาตลอด ขนาดแม่ยังพูดอะไรขอร้องอะไรไม่ได้เลย”

พ่อแม่เลี้ยงลูกแบบให้อยู่ในกรอบเถียงไม่ได้ ทุกคนต้องทำตามคำสั่ง ถ้าใครฝ่าฝืนต้องถูกลงโทษ โดยการดุด่า เขียนตี โดยไม่ฟังเหตุผลใด ๆ เพราะถ้าให้เหตุผลก็หาว่าเถียง มีกฎเกณฑ์เข้มงวด ทุกเรื่องและต้องทำตาม พ่อเคยพูดว่า พ่อปกครองลูกแบบประชาธิปไตย แต่ไอ้ประชาธิปไตย ไบนั้นนะพ่อเขาเป็นคนเขียนเอง และเขียนตามความต้องการของเขาทั้งนั้นแหละ (โดม. สัมภาษณ์. 2547)

ไม่เคยได้พูดหรือให้เหตุผลอะไรเลยพี่ พ่อต้องการอย่างไรก็ต้องทำตามคำสั่ง พ่อไม่เคยถามผม ว่าไอ้ที่พ่อขอร้องนะผมชอบด้วยหรือเปล่า (เจม. สัมภาษณ์. 2547)

ตอนเด็ก ๆ ผมจำได้ไม่ลืมเลยพี่ ไม่เคยได้พูดอะไรกับพ่อนักหรอก ถูกตีอยู่บ่อย ๆ เถียงก็ไม่ได้ ขนาดดีแล้วยังห้ามร้องไห้ บอกว่าเป็นลูกผู้ชายต้องไม่ร้องไห้ โถพี่คนถูกตีมันเจ็บมันก็ต้องร้องสิ บังคับตลอด ไม่ชอบเลย ถึงเดี๋ยวนี้พ่อก็ไม่เป็นแบบนั้นแล้วแต่ผมก็ยังจำได้อยู่ (ไอ. สัมภาษณ์. 2547)

ครอบครัวที่มีแบบแผนการเลี้ยงดูแบบอัตตาธิปไตยมีพ่อเป็นผู้นำครอบครัว เป็นผู้ตัดสินใจเรื่องต่าง ๆ บทบาทของพ่อที่มีต่อตัวผู้พยายามฆ่าตัวตาย ส่วนมากทางเห็นไม่ ใกล้เคียงและให้ความสนใจกับลูกน้อยมาก ถ้าต้องการให้ลูกทำอะไรจะใช้วิธีการออกคำสั่งบังคับ

รวมทั้งการกำหนดแบบแผนการดำเนินชีวิตให้แก่คนในครอบครัว โดยถือความคิดเห็นของตนเองเป็นใหญ่ไม่ถามความต้องการของผู้อื่น ไม่มีเหตุผล และมีความคิดว่าเลี้ยงลูกผู้ชายไม่จำเป็นต้องใกล้ชิดดูแลอยู่ห่าง ๆ ก็ได้ และไม่จำเป็นต้องโอบกอดแสดงความรัก ทำให้ผู้พยายามฆ่าตัวตายเกิดความรู้สึกห่างเหินไม่อยากสัมผัสหรือเข้าใกล้พ่อ ดังคำกล่าวของเอม “ในบ้านนั้นจะมีพ่อคนเดียวที่คิดถูกทำถูก พ่อเคยฟังใครหรือเข้าใจใครบ้าง ไม่รักหนู ไม่รักอนาคตลูกแล้วทำให้เกิดมาทำไม”

พ่อเขาสร้างกำแพงไว้ทั้งสูงทั้งหนาทั้งไกลกว่ากำแพงเมืองจีนอีก สร้างไว้กั้นระหว่างเขากับลูก และไม่มียวันที่จะปีนข้ามไปถึงกันได้ ตั้งแต่จำความได้ไม่เคยกอดพ่อ แล้วพ่อก็ไม่เคยกอดผม ไม่เคยอยู่ใกล้ ๆ พ่อมาตั้งแต่ไหนแต่ไรแล้ว มีอยู่ที่เขาไม่สบายเข้าโรงพยาบาล พี่เชื่อกับผมจะเซ็ดตัวให้พ่อนะ ผมถือผ้าอยู่ตั้งนาน มีความรู้สึกที่ไม่อยากเข้าใกล้เขา ไม่อยากถูกตัวเขาเลยหละ ไม่รู้เป็นไง (โตม. สัมภาษณ์. 2547)

แบบแผนการเลี้ยงดูแบบอิตาเลียนโดยนี้ ทำให้ผู้พยายามฆ่าตัวตายรู้สึกว่าคุณเองไม่มีอิสระ ต้องอยู่ในระเบียบวินัย ต้องทำตามคำสั่ง ขาดความสัมพันธ์ที่ดีกับพ่อแม่ ขาดความอบอุ่น ขาดความมั่นคงปลอดภัย ขาดความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ ขาดความเชื่อมั่นในตนเอง มีลักษณะต้องพึ่งพาผู้อื่น ไม่กล้าแสดงออก ไม่กล้าฝ่าฝืนกฎเกณฑ์ เก็บกด เมื่อเกิดปัญหาขึ้นไม่สามารถหาทางออกได้ และไม่กล้าที่จะปรึกษาใคร ประกอบกับในครอบครัวไม่มีใครให้ปรึกษา เกิดความตึงเครียดสูง และหาทางออกด้วยการพยายามฆ่าตัวตาย

(2) แบบปล่อยปละละเลย การเลี้ยงดูของครอบครัวของผู้พยายามฆ่าตัวตายมีลักษณะคือ พ่อแม่ไม่สนใจในตัวลูก ต้องให้ลูกช่วยเหลือตนเอง ตัดสินใจด้วยตนเอง เพราะต้องประกอบอาชีพและเป็นผู้หาเลี้ยงครอบครัวแต่เพียงผู้เดียว และมีความคิดว่าการที่ลูกเป็นลูกผู้ชายต้องให้ดูแลตนเอง จึงไม่ได้สนใจและทะนุถนอม ดังแม่เจมกล่าว “ไม่ค่อยได้ดูแลอะไรลูก ๆ มากนัก เห็นมันเป็นผู้ชายทั้งคู่ พ่อมันบอกว่าทะนุถนอมมากไปไม่ดี” และแม่แซนกล่าวว่า ‘ฉันผิดเองแหละคุณ ก็คิดว่ามันเป็นเด็กผู้ชาย ไม่ต้องอะไรกับมันมากก็ได้ ยอมรับว่าไม่ได้ใส่ใจอะไรมันเลย อีกอย่างก็แค่นพ่อมันด้วย ไม่เคยมาดูแลดูดี ไม่เคยช่วยส่งเสียอะไรเลย’

ครอบครัวผู้พยายามฆ่าตัวตายบางครอบครัวมีพ่อที่ดูมากและไม่รับผิดชอบ ครอบครัวชอบดื่มสุรา เล่นการพนัน เสพยาบ้าและชอบใช้ความรุนแรงกับลูก ๆ ทำให้ลูก ๆ กลัวมาก ส่วนแม่ก็ต้องทำงานจึงไม่มีเวลาดูแลลูกและครอบครัว ดังนั้นลูกจึงไม่ได้รับความอบอุ่นทั้งจากพ่อและแม่ ไม่ได้รับการอบรมเลี้ยงดู ไม่มีคนแนะนำแนวทางที่เหมาะสม แต่เวลาทำผิดก็จะถูกทำโทษและถูกตำหนิอย่างรุนแรง ทำให้ผู้พยายามฆ่าตัวตาย ขาดความอบอุ่น มองโลกในแง่ร้าย ไม่ไว้วางใจผู้อื่น ก้าวร้าว ครุ่นคิดอยู่คนเดียว ไม่มีโอกาสระบายกับคนในครอบครัว จึงหัน

ไปแก้ปัญหาและความเครียดโดยการคบเพื่อนเกร ฟิงพาสูราและสารเสพติด เมื่อได้รับความกดดันหรือบีบคั้นทางอารมณ์อย่างรุนแรงจึงพยายามฆ่าตัวตายเพื่อหลีกเลี่ยงจากสถานการณ์นั้น

หนูไม่หวังให้พ่อมาสนใจหนู พ่อเอาเวลาไปดูแลตัวพ่อเองดีกว่า ดูสภาพพ่อแต่ละวันซิเหมือนพ่อคนอื่นเขามั้ย ตัวเหม็นเหล้าตลอดเวลาเนี่ยขนาดนาน ๆ เห็นกันทีนะ ไม่เห็นเลยดีกว่ากลับมาไปนอนอยู่ในปอนนั้นแหละดี แม่ก็ขายของแล้วก็คุยเรื่องชาวบ้าน สนใจเรื่องชาวบ้าน ส่วนหนูก็คิดเองทำเอง ตนเป็นที่พึ่งแห่งตนไงพี่ ครอบครัวหนูตัวใครตัวมันอยู่แล้ว (บี.ม. สัมภาษณ์. 2547)

3. ลักษณะทางเศรษฐกิจของครอบครัว

ครอบครัวของผู้พยายามฆ่าตัวตาย เป็นครอบครัวที่สมาชิกทุกคนช่วยกันหารายได้ อาชีพหลักของครอบครัวผู้พยายามฆ่าตัวตาย คือ รับจ้างทั่วไป และค้าขาย ผู้เป็นหัวหน้าครอบครัวมีงานทำ มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนมากกว่า 10,000.-บาท มีบ้านเป็นของตนเอง ส่วนใหญ่มีสิ่งของเครื่องใช้อำนวยความสะดวกพอสมควร ในแต่ละเดือนมีเงินหมุนเวียนพอใช้จ่าย แต่ก็ต้องประหยัดไม่ใช้จ่ายฟุ่มเฟือย

ส่วนครอบครัวของผู้พยายามฆ่าตัวตายที่มีหนี้สินเป็นครอบครัวที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนน้อยกว่า 10,000.-บาท หนี้สินที่เกิดขึ้นนั้นเป็นการกู้ยืมจากธนาคารบ้าง กู้เงินนอกระบบบ้างจุดประสงค์เพื่อซ่อมแซมที่พักอาศัยและลงทุนค้าขาย แต่พ่อได้นำเงินก้อนนั้นไปเล่นการพนันจึงทำให้เหลือเงินลงทุนในการค้าขายน้อย เป็นเหตุให้ทุกคนในบ้านต้องช่วยกันทำมาหากินเพื่อใช้หนี้ธนาคารดังกล่าวของเจ “เมื่อก่อนมีชุดสตรีโอ แต่ต้องยกไปให้คนอื่นเขาแทนเงินใช้หนี้พินพ่อ ตอนนีทั้งบ้านถ้าจะฟังข่าว ฟังเพลง ก็เหลือแต่วิทยุเครื่องเล็กนี่เครื่องเดียว”

นี่ถ้าพ่อไม่เอาเงินที่กูมาไปเล่นหวยหมด เราก็ไม่ต้องเดือดร้อนขนาดนี้ เมื่อก่อนก็ไม่ต้องขายน้ำเต้าหู้ตอนเช้า ขายแค่กับข้าวช่วงบ่ายก็อยู่ได้ ก็ตั้งแต่เกิดเรื่องก็เลยต้องขายน้ำเต้าหู้กันด้วยเหนื่อยมากขึ้นไปอีก ทำน้ำเต้าหู้นี่เรื่องยุ่งนะพี่ไม่ได้ทำง่าย เสร็จแล้วก็มาลงที่หนูบังคับให้หนูขายให้หมดแล้วค่อยไปเรียน ค่าเทอมก็ไม่ให้หนูจนอาจารย์ทวง แต่ที่ห่วยเล่นได้จนเกือบหมดตัว ถ้ามบ้านก็ไม่ได้ซ่อมมาเบือมัยละ (เจ.ม. สัมภาษณ์. 2548)

4. ลำดับที่ของการเป็นบุตร

(1) ผู้พยายามฆ่าตัวตายเป็นบุตรคนเดียวของครอบครัว ประกอบกับมีความสัมพันธ์ที่ห่างเหินกับญาติ เพราะญาติพี่น้องอยู่ต่างจังหวัด บางรายพ่อหรือแม่เป็นผู้หาเลี้ยงครอบครัวเพียงคนเดียวจึงไม่มีเวลาเอาใจใส่ลูกเท่าที่ควร ทำให้ลูกเกิดความห่างเหิน และรู้สึกเดียวดาย เหงา เพราะไม่มีเพื่อนคุยที่สามารถปรับทุกข์ได้ ดังแขนกล่าวว่า “ถ้ามีพี่หรือน้องบ้างก็น่าจะดี จะได้มีเพื่อนคุยกันได้บ้างไม่เหงา” และแจกกล่าวว่า “ไม่ต้องมีพี่ ไม่ต้องมีน้องแหละดี

แล้ว ขึ้นมาก็ยิ่งจนกว่านี้ สงสัยต้องตื่นทำขนมตั้งแต่ตีสาม เพราะถ้าทำน้อยก็ไม่มีเหลือพอกิน นี่ขนาดมีผมคนเดียวนะยังเป็นอย่างนี้เลย'

ในบางกรณีผู้พยายามฆ่าตัวตายเป็นลูกคนเดียว พ่อแม่จึงให้ความใกล้ชิดและดูแลดีมาก จนผู้พยายามฆ่าตัวตายไม่กล้าที่จะเล่าหรือปรึกษาถึงปัญหาที่เกิดขึ้นให้ฟังเพราะไม่ต้องการทำให้พ่อแม่จะเสียใจ จึงทำให้ไม่มีที่ปรึกษาเมื่อเกิดปัญหาขึ้น เกิดความรู้สึกเก็บกด และกดดันทางอารมณ์สูงเมื่อแก้ปัญหาไม่ได้จึงตัดสินใจฆ่าตัวตาย

ถ้าขอได้ก็อยากมีพี่ ไม่อยากมีน้อง เพราะถ้ามีน้องเดี่ยวพ่อกับแม่ไปรักน้องไม่รักผม ถ้ามีพี่ชายสักคนก็คงจะได้พูดคุยกับผมได้ทุกเรื่อง นี่บางเรื่องผมก็ไม่กล้าเล่าให้พ่อกับแม่ฟัง พ่อแม่มาดตีซะจนผมกลัวเขาจะเสียใจที่ผมทำอะไรเง่า ๆ ไว้ ผมก็อดคิดนะที่พูดกับใครก็ได้ทั้งนั้นก็ต้องโทษตัวเองนี่แหละตัวเอง (ไอ้ต. สัมภาษณ์. 2548)

(2) ผู้พยายามฆ่าตัวตายเป็นบุตรคนสุดท้าย ได้รับการดูแลเอาใจใส่ทั้งจากพ่อแม่และพี่ ๆ เป็นอย่างดี พี่ ๆ ไม่เคยแสดงอาการอิจฉาหรือรังแก ให้ความรักและสนใจดูแลแทนพ่อแม่มาตลอด จนกระทั่งเมื่อพี่มีครอบครัว ผู้พยายามฆ่าตัวตายจึงรู้สึกว่าพี่ ๆ สนใจตนเองน้อยลง จึงเกิดความน้อยใจและเมื่อเกิดปัญหาขึ้นก็ไม่ปรึกษาเพราะคิดว่าพี่ ๆ คงไม่สนใจตนเองแล้ว และเมื่อมีความรักก็ไม่สมหวัง ถูกคนรักบอกลูก ทำให้เกิดความรู้อาตรอนเองสูญเสียทุกอย่าง การถูกทอดทิ้งจากคนรอบข้าง จึงคิดว่าชีวิตนี้ไม่เหลือใครให้เป็นที่ปรึกษาอีกแล้ว ทำให้เกิดความเสียใจ น้อยใจและมีความเครียดสูง ดังคำกล่าวของเจม “พอเขา (พี่ชาย) แต่งงาน ผมก็รู้สึกว่าเขาห่างผมไปเลย วัน ๆ ก็สนใจดูแลแต่กับเมีย เมื่อก่อนเคยพูดคุยกันเดี๋ยวนี้ไม่เลย น้อยมาก ผมก็เสียใจก็คิดว่า เออ ไม่ต้องยุ่งหรือสนใจกันอีกเลยก็ได้ ไม่รบกวนก็ได้ต่างคนต่างอยู่ ไม่ต้องมาพูดคุยกันเลย”

ผู้พยายามฆ่าตัวตายที่เป็นลูกคนสุดท้าย ซึ่งมีทั้งพี่สาวและพี่ชาย และพี่ ๆ ก็ให้ความรักความสนใจ เป็นอย่างดี ไม่เคยแสดงอาการอิจฉาหรือรังแก จนผู้พยายามฆ่าตัวตายรู้สึกว่าตนเองโชคดีแล้วที่เกิดมาเป็นลูกคนสุดท้าย จนเมื่อเกิดปัญหาทางด้านสุขภาพขึ้นและต้องได้รับการรักษาอย่างต่อเนื่องและต้องใช้จ่ายเงินเป็นจำนวนมาก จึงเกิดความรู้สึกว่าตนเองเป็นภาระทำให้ทุกคนต้องเดือดร้อนจึงไม่อยากมีชีวิตอยู่ให้เป็นภาระแก่ทุกคนต่อไป ดังคำกล่าวของแอน “หนูท้อมากเลย ไม่รู้เวรกรรมอะไร เบื่อและเกลียดตัวเองมาก พี่ ๆ ก็ต้องหยุดงานพาหนูไปหาหมอ หนูจะไปเองก็ไม่ยอม เสียเงินก็เยอะเป็นภาระให้กับทุกคน พี่ ๆ หนูก็ตีกับหนูมาก จนหนูเกรงใจ แต่หนูโชคดีนะที่เกิดมาเป็นน้องพี่ ๆ เขานะ ถ้าเป็นน้องคนอื่นเขาปล่อยตายนานแล้ว”

ผู้พยายามฆ่าตัวตายที่เป็นลูกคนสุดท้าย มีความรู้สึกที่พ่อแม่รักลูกไม่เท่ากัน รักพี่มากกว่าตนเอง ทั้งที่ได้รับการดูแลเอาใจใส่เท่า ๆ กันกับพี่ ๆ ดังคำกล่าวของไอ

ไม่รู้ดีพี่ ผมรู้สึกว่าแม่รักพี่มากกว่าดูแลเป็นห่วงเป็นใยมาก อย่างเวลาที่พี่จะกลับจากชลบุรีก็จะต้องหาของกินหาอะไรเตรียมไว้ให้ กับผมไม่เห็นเคยถามเลยแต่ก็ไม่ได้ใจฉาพี่เขาจะรู้ว่าเขาก็ไปทำงานไกลและก็เหนื่อย บางทีผมอาจคิดไปเองก็ได้ เพราะจริง ๆ แล้วพี่ ๆ ก็ดีกับผมก็สนิทกันพอสมควร

การที่ผู้พยายามฆ่าตัวตายรู้สึกที่พ่อแม่รักลูกไม่เท่ากันนั้น ทำให้เกิดความอิจฉาและแก่งแย่งชิงดีระหว่างพี่น้อง ทำให้เป็นคนดี เจ้าอารมณ์ มีความวิตกกังวลสูง อารมณ์อ่อนไหว นอกจากมีความสัมพันธ์ที่ไม่ดีกับพี่น้องแล้ว ยังมีความสัมพันธ์ที่ไม่ดีกับพ่อแม่อีกด้วย ดังนั้นเมื่อเกิดปัญหาขึ้นจึงไม่สามารถปรึกษาหรือพูดคุยกับใครในบ้านได้ เกิดความรู้สึกโดดเดี่ยว น้อยใจในโชคชะตา รู้สึกว่าตนเองเป็นคนที่ไร้ค่าสำหรับครอบครัว มีชีวิตอยู่ก็ไม่มีประโยชน์อะไร เป็นคนทำให้ครอบครัวเดือดร้อนจึงตัดสินใจฆ่าตัวตาย

5. ความสัมพันธ์กับพ่อแม่

ความสัมพันธ์ระหว่างผู้พยายามฆ่าตัวตายกับพ่อแม่ มีลักษณะดังนี้ คือ

(1) ผู้พยายามฆ่าตัวตายมีความสัมพันธ์ที่ห่างเหินกับพ่อแม่

ผู้พยายามฆ่าตัวตายมีความรู้สึกไม่ดีและห่างเหินกับพ่อ เพราะพ่อไม่ค่อยอยู่บ้าน พ่อเป็นคนดี เจ้าอารมณ์ เป็นคนพูดน้อย เผด็จการ ไม่มีเหตุผล ไม่รับฟังความคิดเห็นหรือเหตุผลใดๆ จากคนในบ้าน ถือเอาความคิดตนเองเป็นใหญ่ ไม่รับผิดชอบต่อครอบครัว เล่นการพนัน ดื่มสุรา ทำลายข้าวของและใช้กำลังข่มขู่ลูกเมีย ทุกคนในบ้านจะรู้สึกมีความสุขถ้าพ่อไม่อยู่ในรายที่พ่อแม่แยกทางกันนั้นผู้พยายามฆ่าตัวตายไม่เคยเห็นหน้าพ่อเลยแม้แต่ครั้งเดียว เพราะพ่อไม่เคยกลับมาดูแลหรือส่งเสียอีกเลย ดังเอมกล่าวว่ “ปกติหนูกับพ่อก็ไม่ค่อยได้พูดคุยกัน แล้วหนูก็ไม่อยากคุยด้วยเพราะเขาไม่รักหนูไม่รักอนาคตของหนู” ส่วนบีมีกล่าวว่า ‘ต่างคนต่างอยู่แหละดีแล้ว ถึงพูดกันก็พูดไม่รู้เรื่อง คนเมาพูดรู้เรื่องได้ไง ไม่อยากอยู่ใกล้ ๆ เผลอ ๆ เจ็บตัวอีกต่างหาก’ แชนกล่าวว่า ‘สำหรับผม มันไม่ใช่ผมรู้สึกห่างเหินจากพ่อนะ แต่ผมรู้สึกว่าผมไม่มีพ่อ’ และเจมกล่าวว่า ‘พ่อเขาไม่ค่อยพูด ผมเองก็ไม่ค่อยมีเรื่องอะไรจะพูดกับพ่อก็พูดด้วยแหละ แล้วพ่อก็ไม่ค่อยอยู่บ้าน เราไม่ค่อยสนิทกัน’

ผมกับพ่ออยู่กันคนละโลกครับ เราเป็นเส้นขนานกันเหมือนรางรถไฟแหละพี่ ผมเกลียดทุกอย่างที่พ่อทำ เช่น การทำลายข้าวของ กระแทกหรือปิดประตูแรง ๆ เวลาไม่พอใจใคร ชอบด่าและใช้กำลังข่มขู่ลูกเมียเกลียดมาก เวลาเขาต้องไปทำงานต่างจังหวัดนะทุกคนในบ้านจะมีความสุขมากเลย (โดม. สัมภาษณ์. 2547)

ก็แค่อยากถามว่า ทำไมต้องทิ้งแม่กับหนูไป ไม่คิดถึงลูกบ้างเลยหรือ ไม่คิดอยากจะมาให้ลูกรู้จักหน้าเลยหรือ แต่ก็ช่างเถอะพี่ ก็อย่างที่บอกนั่นแหละ ชีวิตหนูก็มีแต่แม่เท่านั้นแหละ (เฮเรน. สัมภาษณ์. 2547)

ไม่รู้จะเกิดมาเป็นพ่อลูกกันทำไม ความรู้สึกกับพ่อนะหรือ จะว่าบาปก็บาปเหอะชวยจริง ๆ ทั้งไม่มีเหตุผล เจ้าอารมณ์ ต่ำหยาบคาย กินเหล้าดูตบหูรี เล่นไฟเอาหมดทำร้ายลูกเมียเป็นเรื่องธรรมดาสำหรับเขา เห็นดีอยู่อย่างเดียวคือไม่เจ้าชู้ แต่ก็อย่างว่ามีแม่ผมคนเดียวแหละที่ตาบอดเอามาเป็นผัว ผู้หญิงอื่นเขาฉลาดกว่าแม่ผม คงเป็นเวรกรรมแหละต้องเกิดมาชดใช้กัน (เจ. สัมภาษณ์. 2548)

ผู้พยายามฆ่าตัวตายรายหนึ่งพ่อชอบดื่มสุรา เวลาเมาจะอาละวาดทะเลาะและทำร้ายร่างกายคนในบ้านและเล่นการพนันอยู่เสมอ จึงมีความรู้สึกเกลียดชังพ่อ รู้สึกว่าชีวิตเขาจะไม่ได้ได้รับความปลอดภัยถ้าอยู่ใกล้พ่อ พ่อเป็นตัวอันตรายสำหรับเขา อีกทั้งแม่ก็อ่อนแอยอมให้พ่อทำร้ายร่างกายอยู่เสมอ ทำให้ผู้พยายามฆ่าตัวตายเกิดความรู้สึกเบื่อบานายและเปรียบเทียบกับพ่อของผู้อื่นดังคำกล่าวของเขา

มีพ่อขี้เมา น่าเบื่อ ไม่อยากให้มีผู้ชายอย่างนี้อยู่ในบ้าน อยากให้พ่อเป็นพ่อเหมือนพ่อชาวบ้านเขา เวลาผมอยู่บ้านโดยมากก็จะอยู่ในห้อง และก็尽量不要ออกนอกห้อง มันเป็นโลกส่วนตัวของผม โลกส่วนตัวที่ปลอดภัยจากพ่อ อยากให้แม่มีความเข้มแข็งขึ้นมาบ้าง อะไร ๆ แม่ก็ติดอยู่หรือ เสียแต่ว่าแม่อ่อนแอเหลือเกินอย่าว่าแต่จะมาช่วยผมเลย ช่วยตัวเองยังไม่รอดแล้วผมก็ช่วยแม่ไม่ได้ด้วยเวลาโดนพ่อตบตี แต่ไ้บ่ทบาทที่ว่ามันเป็นความฝันนะพี่ ต้องแยกย้ายกันตายแล้วไปเกิดใหม่แต่มีข้อแม้ว่าอย่าเกิดมาเจอกันก็พอ

ผู้พยายามฆ่าตัวตายรายหนึ่งมีความรู้สึกไม่ดีและห่างเหินกับแม่ เนื่องจากแม่ต้องทำงานนอกบ้านกว่าจะกลับก็ดึก ตอนเช้าก็ออกจากบ้านไปแต่เช้า มีวันหยุดก็ไม่ตรงกันจึงไม่มีเวลาที่จะพูดคุยใกล้ชิด ดังคำกล่าวของไอ "แม่ไม่ค่อยได้อยู่บ้าน ทำงานตลอด บางวันเป็นวันหยุดก็ยังไปทำงานพิเศษ ผมอยากให้แม่พักผ่อนบ้าง กลับบ้านเร็ว ๆ บ้างจะได้มีเวลาให้ผมบ้าง ถึงเป็นลูกผู้ชาย แต่ผมก็ยังอยากใกล้ชิดแม่นะพี่"

ผู้พยายามฆ่าตัวตายบางรายรู้สึกเบื่อแม่เพราะแม่ขี้บ่น พูดซ้ำซาก ไม่มีเหตุผล ปากจัดชอบด่าเสียงดัง สนใจแต่เรื่องของชาวบ้านไม่สนใจลูก และบางรายเห็นว่าเป็นลูกผู้ชายไม่ต้องสนใจมากก็ได้ ดังเช่นกล่าววว่า "แม่เขาเคยพูดว่า มึงเป็นผู้ชายก็ต้องดูแลตัวเองจะให้ใครเขามาดูแล แล้วก็พูด ว่า ต่า บ่น ไวยวายครบสูตร สรุปแล้วคุยกันไม่ค่อยรู้เรื่อง"

ก็บอกแล้วว่าเรื่องของหนูนะ แม่รู้หน่อย แต่เรื่องของชาวบ้านแม่รู้หมด ชายของเสร็จว่างเมื่อไหร่ แกก็ไปนั่งคุยพูดถึงแต่เรื่องชาวบ้านแต่พอถึงเรื่องหนูบ้างแกบอกว่า หนูจะไปรู้หรือ หนูไม่ใช่ตัวมึงนี่ แล้วก็บ่นคำ ไม่มีเหตุผลอะไรเลย (บีม. สัมภาษณ์. 2547)

(2) ผู้พยายามฆ่าตัวตายมีความผูกพันกับแม่มากกว่าพ่อ บางรายสนิทและใกล้ชิดกับแม่ค่อนข้างมากเพราะแม่เป็นคนดูแลทุกเรื่อง และไม่เคยดูตำรากล่าวให้เสียใจ

แม่ใจดีครับดูแลผมทุกเรื่อง ผมขออะไรก็ให้หมดไม่เคยดู หรือว่าอะไรให้ผมเสียใจเลย ทั้งที่ผมรู้ว่าที่ผมทำไปแกต้องโกรธแน่ แต่แม่ก็ไม่เคยว่าอะไรเลย แม่เรื่องที่ทำให้ผิดที่สุดแม่ก็ไม่เคยว่าอะไรอีก ผมถึงได้เสียใจมาก ๆ เลยที่ทำให้แม่เสียใจแถมแม่ยังเป็นโรคหัวใจด้วย (ไธม. สัมภาษณ์. 2547)

กับแม่ก็ยังพอโอเค ยังได้ใกล้ชิดพูดคุยกันบ้างแต่ก็บางอารมณ์นะ ถึงใจแกก็เป็นคนดูแลผมเรื่องความเป็นอยู่ต่าง ๆ อาหารการกิน เรื่องเรียน เรื่องทำงาน ก็ยังพอทนได้ (โตม. สัมภาษณ์. 2547)

ถ้าพูดถึงกับแม่นี้ถึงแกจะโวยวายไปหน่อย แต่ก็ยังอยู่ให้เห็นได้คุยกันบ้างถึงแม่จะคุยกันไม่ได้ นาน แต่ก็ยังดีกว่าพ่อที่ไม่ได้คุยอะไรเลย อยู่บ้านเดียวกันแต่ไม่ค่อยได้พบเจอกัน (เจม. สัมภาษณ์. 2547)

ผู้พยายามฆ่าตัวตายบางรายสงสารแม่ รู้สึกว่าแม่เป็นคนอ่อนแอที่ยอมให้พ่อทำร้ายร่างกาย และไม่กล้าตัดสินใจใด ๆ ทั้งสิ้น ทุกอย่างต้องแล้วแต่พ่อ ยอมยกให้พ่อเป็นใหญ่ทั้งที่ผู้พยายามฆ่าตัวตายรู้สึกว่าพ่อไม่ใช่ผู้นำครอบครัวที่ดี ดังเจกล่าววว่า “พูดถึงแล้วแม่ก็ดูแลผมมากกว่าพ่อ ดูแลบ้างนะพี่ไม่ใช่ดูแลทุกอย่างหรือทั้งหมด ผมสงสารแม่นะ เพราะแม่อ่อนแอยอมให้พ่อทำร้าย อะไร ๆ ก็ต้องถามพ่อ พ่อพ่อเมาก็พูดกันไม่รู้เรื่องพาลจะถูกตีเอาซะอีก ไม่รู้ทนอยู่ได้ไงเป็นผมนะหนีไปนานแล้ว”

ผู้พยายามฆ่าตัวตายบางรายถ้าเปรียบเทียบกันระหว่างพ่อกับแม่จะสนิทและผูกพันกับแม่มากกว่า และรู้สึกว่าแม่เป็นคนเก่งสามารถช่วยเหลือหรือแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นได้แทบทุกเรื่อง แม้กระทั่งพ่อก็ยังยอมรับในความสามารถของแม่ “หนูสนิทกับแม่มาหลายปี กับพ่อก็นิทนะ แต่ว่าบางเรื่องมันเป็นเรื่องของผู้หญิงไงคุยกับพ่อไม่ได้ก็เลยค่อนข้างจะสนิทกับแม่มากกว่า แม่หนูเก่งนะพี่เวลามีปัญหาอะไรนี่นะแกหาทางแก้ไขได้หมด ขนาดพ่อยังยอมให้เลยพ่อยกนิ้วให้บอกว่าแม่เองเก่ง” (แอน. สัมภาษณ์. 2547)

ผู้พยายามฆ่าตัวตายบางรายที่พ่อแยกทางไปและพ่อไม่เคยกลับมาดูแลอีก จึงทำให้มีความผูกพันกับแม่มาก ถึงแม้ว่าแม่จะไม่ค่อยสนใจก็ตาม แต่ก็รู้สึกว่าชีวิตนี้ก็มี

เพียงแต่แม่เท่านั้นที่ทำให้มีชีวิตรอดมาจนทุกวันนี้ ดังแซนกล่าวว่ “จริง ๆ แล้วถึงแม่เขาจะไม่ค่อยสนใจผม แต่ก็ยังดีกว่าพ่อที่ไม่เคยมาดูแลผมเลย หน้าก็จำไม่ได้” และเฮเรนกล่าวว่ “ชีวิตนี้หนูก็มีแต่แม่นี้แหละ ไม่มีแม่ก็ไม่มีหนู แต่ไม่มีพ่อหนูอยู่ได้ เพราะก็ไม่เคยมีมาตั้งแต่เกิด แต่ถ้าไม่มีแม่หนูก็ไม่รอดมาจนถึงทุกวันนี้”

ผู้พยายามฆ่าตัวตายมีความสัมพันธ์ที่ไม่ดีกับทั้งพ่อและแม่ ทำให้เกิดความรู้สึกขาดความอบอุ่น ลักษณะความสัมพันธ์เป็นแบบต่างคนต่างอยู่ ความสัมพันธ์ระหว่างพ่อและแม่ไม่ราบรื่น มีการทะเลาะเบาะแว้งกันเป็นประจำ บางครอบครัวมีประวัติแตกแยก พ่อแยกทางไปตั้งแต่วัยเด็กโดยไม่เคยกลับมาดูแลหรือส่งเสียอะไรอีกเลย ทำให้แม่ต้องเลี้ยงดูโดยลำพัง ซึ่งแม่ก็ต้องประกอบอาชีพเพื่อเลี้ยงดูครอบครัวทำให้ไม่มีเวลาดูแลใกล้ชิด ปล่อยปละละเลย ประกอบกับไม่มีญาติพี่น้องที่คอยช่วยระดับประคองจิตใจเมื่อเกิดปัญหา ผู้พยายามฆ่าตัวตายมักเก็บปัญหาไปคิดแต่เพียงลำพัง เกิดความรู้สึกอ้างว้างโดดเดี่ยว เป็นส่วนเกินของครอบครัว ไม่เป็นที่ต้องการของพ่อแม่ มีชีวิตอยู่หรือไม่ก็ไม่มีความสำคัญกับครอบครัว เมื่อประสบปัญหาไม่สมหวังหรือสูญเสีย ไม่สามารถระบายความทุกข์กับใครได้ จึงหาทางออกด้วยการฆ่าตัวตาย

6. ความสัมพันธ์กับญาติพี่น้อง

ผู้พยายามฆ่าตัวตายเป็นลูกคนเดียวของพ่อแม่ และทุกรายไม่สนิทกับญาติ เนื่องจากญาติอาศัยอยู่ต่างจังหวัด จึงมีโอกาสพบกันเฉพาะในช่วงเทศกาลต่าง ๆ ทำให้ไม่สนิทกัน เมื่อเวลาเกิดปัญหาขาดผู้ที่ช่วยเหลือปรึกษา ทำให้ต้องใช้ความคิดอยู่กับปัญหานั้น ๆ แต่เพียงผู้เดียว ดังคำกล่าวของแซน “มีผมแค่คนเดียวยังขนาดนี้ถ้ามีพี่ หรือน้องคงไปกันคนละทาง และปกติแล้วผมมีเพื่อนไม่กี่คนหรอกพี่ ญาตินะหรือน้อยมากถ้าจะนับญาติแล้วน้อยกว่าเพื่อนอีก แต่ถ้าถูกห่วยเป็นสิบล้านผมว่าเดี๋ยวก็มีญาติมาเองแหละ เผลอ ๆ พ่อจะโผล่มาด้วย”

ผู้พยายามฆ่าตัวตายที่มีพี่น้อง แต่มีความสัมพันธ์ที่ไม่ดีต่อกัน มีอคติต่อกัน เช่น รู้สึกอิจฉาว่าพ่อแม่ยุติธรรมลำเอียงรักน้องหรือพี่มากกว่า ใช้งานตนเพียงคนเดียว บางรายน้องสาวใช้วาจาไม่สุภาพไม่มีความเคารพพี่ พ่อแม่ไม่เคยว่ากล่าวตักเตือน บางรายทั้งพี่ชายและน้องสาวจะพูดส่อเสียดอยู่เสมอ ๆ เนื่องจากผู้พยายามฆ่าตัวตายยังไม่มืงานทำแต่พี่ชายและน้องสาวทำงานทุกคน บางรายมีสองคนพี่น้องแต่น้องสาวเรียนอยู่ต่างจังหวัดจึงห่างเหินกับผู้พยายามฆ่าตัวตาย

มันดาหนูแต่ละทีนะพี่ พี่ก็เคยไต่ยีนกับหนูแล้วนี่ ไอ้ที่พี่ไต่ยีนนะ มันยังเกรงใจนะว่ามีคนอื่นอยู่ พ่อกับแม่ก็ไม่เคยว่ามันเลย เป็นน้องแต่ตาพี่ได้ บางทียังพูดทำนองสนับสนุนมันอีกด้วยซ้ำ (เอม. สัมภาษณ์. 2547)

ไม่ยากคุยกับพวกมัน (พี่ชายกับน้องสาว) รำคาญ มันชอบว่าแตกหนู หาวว่าหนูเกาะแม่มกีน ไม่ยอมทำงาน เรียนก็ต้องให้แม่ส่ง บางทีมันแก้งเรียกว่า อีกะทิ พี่เข้าใจมัย มันหมายถึงกะทิ ขาวเกาะใจ (บีม. สัมภาษณ์. 2547)

กับน้องก็ห่างกัน ตั้งแต่มันไปเรียน คุยกันบ้างทางโทรศัพท์ แต่ตอนเล็ก ๆ มันก็ได้รับอภิสิทธิ์ลูกคนเล็กอยู่แล้ว ไม่ค่อยโดนอะไรนักหรอก (โตม. สัมภาษณ์. 2547)

7. การสื่อสารระหว่างสมาชิกในครอบครัว

การสื่อสารระหว่างสมาชิกในครอบครัวของผู้พยายามฆ่าตัวตายมีน้อยเนื่องจากไม่มีเวลาให้แก่กัน พ่อแม่ต้องทำงานหนักเพื่อหาเลี้ยงครอบครัวกลับบ้านดึก การพูดคุยเป็นลักษณะสั่งให้ทำงานเหมือนนายจ้างกับลูกจ้าง จึงทำให้ห่างเหิน ไม่ใกล้ชิดกับลูก ประกอบกับมีแบบแผนการเลี้ยงดูแบบอัตตาธิปไตย ไม่เปิดโอกาสให้ลูกได้พูดคุยแสดงความคิดเห็น แสดงความรู้สึกหรือความต้องการของแต่ละฝ่าย ทำให้ลูกกลัวไม่กล้าพูดคุย ปรึกษาอะไรด้วย เมื่อประสบกับปัญหาจึงต้องเก็บไปคิดเพียงผู้เดียวและรู้สึกเหมือนอยู่ตัวคนเดียวในโลก ดังเอมกล่าว ว่า “พูดกันเหมือนเจ้านายกับลูกน้อง อย่าว่าคุยเลย เป็นการสั่งให้ทำงานมากกว่า ก็แค่ช่วงทำกับข้าวขายนั่นแหละ นอกนั้นก็ต่างคนต่างอยู่” และเจกกล่าวว่า ‘อยู่บ้านก็เหมือนอยู่คนเดียว อยู่แล้ว ไม่เคยมีใครถามถึงใคร ผมอยู่คนเดียวในโลกมานานแล้ว’

กับพ่อก็ไม่ค่อยได้คุยกัน และกว่าแม่จะกลับก็ดึก พี่ ๆ ก็แยกกันไปทำงานต่างคนต่างไป เย็นก็กลับไม่พร้อมกันต่างคนต่างกินข้าวเย็นกันมา ไม่ได้กินข้าวพร้อมกัน มีเวลาพูดคุยกันน้อยมาก เวลามีปัญหาผมก็จะคิดคนเดียวไม่มีใครที่มีเวลามาดูแลหรือพูดคุยกัน (เจม. สัมภาษณ์. 2547)

นอกจากการสื่อสารระหว่างสมาชิกในครอบครัวมีน้อยแล้ว ยังไม่เสริมสร้างความสัมพันธ์ที่ดีในครอบครัวด้วย เพราะพูดด้วยภาษาที่ก้าวร้าวรุนแรง การตำหนิ การพูดจา ส่อเสียดจากสมาชิกในครอบครัว เกิดความขัดแย้ง เมื่อมีปัญหาจึงไม่ปรึกษาใคร เพราะถ้าปรึกษาคาดว่าจะไม่ได้รับคำแนะนำที่ทำให้สบายใจขึ้น และไม่มีครอบครัวใดเลยที่สื่อสารกันด้วยภาษากาย เช่น การสัมผัสโอบกอดกัน ผู้พยายามฆ่าตัวตายบางครอบครัวแม่เป็นผู้ทำความรำคาญ เพราะพูดมาก พูดซ้ำซาก พูดเรื่องหนึ่งไปอีกเรื่องหนึ่ง ชอบโววายวายเป็นเสียงดัง จึงหาทางออกด้วยการไม่สื่อสารกัน

ตอนเด็ก ๆ เคยโดนพ่อเขี่ยเพราะหนีเที่ยว แต่กับพ่อยังพอพูดเหตุผลกันได้ในบางที ส่วนแม่จะใช้การตำ แม่จะตำแบบไม่มีเหตุผลและไม่ยอมฟังเหตุผล ชอบใช้อารมณ์ ตำเรื่องนี้แล้วเอาเรื่องโน้นมาพูด เอาเรื่องเก่า ๆ มาพูดซ้ำซากไม่เลิก..เบื่อ..มีอะไรจะไม่บอกแม่ ไม่เคยคุยกับแม่ได้

เกินห้า ประโยคเลย เวลามีปัญหาก็ไม่เคยได้ปรึกษาทั้งกับพ่อและแม่ ตั้งแต่จำความได้พ่อกับแม่ไม่เคยมาโอบกอดผมเลย

อยู่เงียบ ๆ แผลงดีที่สุดในยุคนี้ คอยกันมากก็มีเรื่องมาก พูดกันคนละภาษาแม่ก็ชอบตำไม่งฟังเหตุฟังผล เสียงดังไปถึงหน้าซอย ตำไปเรื่อยไม่เคยพูดดี ๆ พี่กับน้องก็พูดแตกตั้น หนูรำคาญใจมาก (บี.ม. สัมภาษณ์. 2547)

กับพ่อผมไม่ค่อยอยู่แล้ว กับแม่ก็พูดเรื่องไปอีกเรื่อง บ่นอะไรก็ไม่รู้รำคาญใจ เมื่อก่อนเหมือนกับจะพูดกับแม่รู้เรื่อง แต่เดี๋ยวนี้ชักรู้เรื่องกันน้อยลง เลยคิดว่าถ้าพูดกันมากขึ้นก็จะยังไม่รู้เรื่องกันมากขึ้น ก็เลยไม่พูดดีกว่า ต่างคนต่างอยู่ (โตม. สัมภาษณ์. 2547)

เมื่อผู้พยายามฆ่าตัวตายมีปัญหา มักไม่พูดคุยหรือปรึกษาใครและต้องพึ่งตนเอง ไม่มีการปรึกษาหารือกันระหว่างสมาชิกในครอบครัว เนื่องจากมีความคิดเห็นไม่ตรงกันจึงพูดคุยกันไม่รู้เรื่อง

ปรึกษาใครหรือ..ปรึกษาตัวเองไป กับพ่อนี่วันหนึ่งพูดกันเกินสิบคำนี้ก็เก่งแล้ว ถ้าปรึกษาพ่อก็คือต้องทำตามความคิดพ่อ แล้วโดยมากความคิดเราก็มองไม่เห็นแล้วเราก็จะโดนตำ บางทีถ้าให้เหตุผลมากอาจโดนเตะ..กับพ่อ..เลิกคิด กับแม่ก็พูดเรื่องไปเรื่อง ฟุ้งตัวเองแผลงดีสุด (โตม. สัมภาษณ์. 2547)

เวลามีปัญหาปรึกษาตัวเองไป กับพ่อนี้เลิกคิดไปเลยเหมือนคนแปลกหน้า กับแม่ก็งั้น ๆ พูดไปก็ไม่เกิดอะไรขึ้นช่วยอะไรได้ ได้แต่ตำ (บี.ม. สัมภาษณ์. 2547)

พ่อไม่มีให้ปรึกษา ส่วนแม่ก็ไม่มีเวลาให้ปรึกษา แต่คุยกันยังไม่ค่อยได้คุยแล้วจะปรึกษา..ตลก..คิดเองทำเองทั้งนั้น (แซน. สัมภาษณ์. 2547)

ผู้พยายามฆ่าตัวตายบางรายไม่ปรึกษาเพราะเกรงใจไม่อยากให้พ่อแม่ไม่สบายใจ และกระทบกระเทือนใจ ดังโอดกกล่าวว่า "ผมไม่อยากปรึกษาหรือปรึกษาใคร เพราะถ้าลองปรึกษาก็หมายความว่าเรามีปัญหาใช่ไหม ผมไม่อยากให้พ่อแม่ไม่สบายใจเพราะผม โดยเฉพาะแม่เป็นโรคหัวใจด้วย" และโอดกกล่าวว่า "ผมก็ไม่ค่อยได้ปรึกษาพ่อเพราะเกรงใจแม่ แม่เลี้ยงดูมาเหนื่อยๆแล้วก็ไม่อยากให้แม่เหนื่อยใจ กับแม่ก็ไม่ค่อยได้พูดคุยเพราะแม่เอาแต่ไปทำงาน แล้วผมก็คิดว่าผมน่าจะตัดสินใจเองได้"

8. การมีกิจกรรมร่วมกันของสมาชิกในครอบครัว

การมีกิจกรรมร่วมกันของสมาชิกในครอบครัวผู้พยายามฆ่าตัวตาย พบว่า มีกิจกรรมในการประกอบอาชีพร่วมกัน ทำกิจกรรมร่วมกันบ้างแต่น้อย และไม่เคยมีกิจกรรมร่วมกันเลย

(1) มีกิจกรรมในการประกอบอาชีพร่วมกัน

ครอบครัวผู้พยายามฆ่าตัวตาย มีความจำเป็นต้องช่วยกันประกอบอาชีพค้าขาย คือช่วยแม่ทำขนมขาย ซึ่งทำมากกว่า 10 ปี ผู้พยายามฆ่าตัวตายรู้สึกเบื่อมาก กับชีวิตที่จำเจ ไม่มีอะไรเปลี่ยนแปลง ดังเอมกล่าวว่า “กิจกรรมร่วมกันนะหรือพี่ ก็ขายของด้วยกันนี่ไงทำร่วมกันทุกวัน แต่ถ้าหมายถึงกิจกรรมอื่นที่ทำร่วมกัน หนูตอบไม่ได้หรอกว่ารู้สึกไง เพราะไม่เคยมี ไอ้ที่เคยกินนานมาแล้ว นานจนจำไม่ได้”

ไปกินข้าวนอกบ้านเนี่ยนะ กินในบ้านยังไม่เคยเลย ไอ้ที่ทำร่วมกันก็ทำขนมขายไง ทำจำเจมาสิบกว่าปีแล้ว ทำเหมือนเดิมทุกอย่าง มีวงจรชีวิตแบบเดิม ๆ ไม่มีการพัฒนา ไม่มีการเปลี่ยนแปลง ไม่เปลี่ยนขนม หลับตาทำก็ได้ เรียกว่าตัดทิวกันได้เลย ส่วนไอ้กิจกรรมอะไรที่พี่ว่านั่นนะนิทาน พี่ มันเป็นนิทาน ไม่ใช่ตำนานด้วยนะเพราะตำนานมันยังมีเค้าโครงของความจริง แต่มันเป็นนิทาน เป็นนิทานที่มีคติสอนใจว่า ถ้าอยากมีอย่างที่ว่าก็ต้องตายแล้วไปเกิดใหม่ เลือกลงที่ให้เกิดให้มันดีกว่านี้ละกันนี่ก็พยายามทำบุญอยู่ถ้ามีโอกาส (เจ. สัมภาษณ์. 2548)

(2) ทำกิจกรรมร่วมกันบ้างแต่น้อย

ครอบครัวผู้พยายามฆ่าตัวตายทำกิจกรรมที่เป็นการสานสัมพันธ์กันในครอบครัวร่วมกันบ้างแต่น้อย โดยมากจะทำกิจกรรมร่วมกันในเทศกาลต่าง ๆ เช่น มีการกินเลี้ยงกันในวันขึ้นปีใหม่ สงกรานต์ เมื่อถึงวันคล้ายวันเกิดของพ่อแม่ ลูก ๆ จะรวมเงินกันซื้อของขวัญให้ แต่พอถึงวันคล้ายวันเกิดของลูกพ่อแม่ไม่เคยซื้ออะไรให้ จะมีก็แต่เพียงซื้ออาหารมารับประทานร่วมกัน และนาน ๆ จะได้ไปพักผ่อนต่างจังหวัดร่วมกันสักที ดังไอ้ดกกล่าวว่า “กินาน ๆ จะไปสักที เทียวต่างจังหวัดไม่ค่อยได้ไปหรอกพี่ พ่อต้องทำงานถ้าหยุดก็ เสียรายได้ อันนี้ผมเข้าใจ แต่เราก็จะกินเลี้ยงกันในครอบครัวถ้าถึงวันเกิด ไม่ว่าจะของพ่อ แม่ หรือของผม” เจมกล่าวว่า ‘ก็จะกินเลี้ยงกัน..โดยมากก็จะเป็นพวกวันปีใหม่ สงกรานต์ อะไรอย่างนี้แหละพี่ พวกครอบครัวลุง กับอาจะมากินมาเมากันที่บ้านผมนี่แหละ ปีละสักครั้งสองครั้งแต่ก็สนุกดีนะ’ เฮเรนกล่าวว่า ‘ทุกปีหนูจะซื้อของขวัญวันเกิดให้แม่ แต่แม่ไม่เคยซื้อให้หนูนะ แต่เมื่อถึงวันทั้งวันเกิดแม่หรือวันเกิดหนู แม่ก็จะพาไปกินข้าวนอกบ้านกันทุกทีหนูชอบที่สุดเลย และไอ้ดกกล่าวว่า ‘เราช่วยกันทำอาหารกินกันจะว่าไปก็บ่อยนะ ทั้งวันเกิดของทุกคนก็หารดั่งค้กันซื้อ ของให้พ่อแม่ พ่อกับแม่ผมเกิดห่างกัน 2 วัน เลยเลี้ยงใหญ่ทีเดียวเลย และก็พวกวันสงกรานต์ ปีใหม่ ไปทำบุญที่วัดด้วยกันทุกปี ครอบครัวผมมีอะไรทำร่วมกันบ่อย ๆ’

บางรายที่แม้ว่าจะมีกิจกรรมร่วมกันเช่นไปพักผ่อนต่างจังหวัดด้วยกัน แต่ก็ไม่มีความสุขหรือสนุกเพราะมีพื้นฐานความสัมพันธ์ที่ไม่สนิทกันทั้งกับพ่อและแม่ จึงกลายเป็นความรู้สึกอึดอัดและไม่อยากร่วมกิจกรรมด้วยโดยเฉพาะถ้ามีพ่อร่วมในกิจกรรมนั้น ๆ

ไม่เคยรู้สึกอยากจะไปด้วยเลย อึดอัดจะตาย ไปถึงก็กิน ๆ นอน ๆ ก็แค่เปลี่ยนที่กินที่นอนเท่านั้น ไม่เคยมีครั้งไหนสนุกสักที ไปแบบนี้ยังจะต้องไปตลาดกลับมาทำกับข้าวเหนียวเก็บเหนียวล้างอีก ไปพักผ่อนก็น่าจะเข้าร้านกินให้สบายไม่ต้องเหนียวทำจริงมั๊ยพี่ พอช่วงกลางวันน่าจะไปที่อื่นไกล ๆ บ้าง ก็ไม่ไป แล้วมันจะสนุกอะไร บอกแม่ แม่ก็ไม่กล้าพูด ทุกอย่างแล้วแต่พ่อหมด แต่ถ้าไปเที่ยวแบบที่ไม่มีพ่อไปด้วยก็โอเคค่อยอยากไปหน่อย (โดม, สัมภาษณ์. 2547)

(3) ไม่เคยมีกิจกรรมร่วมกันเลย

ครอบครัวผู้พยายามฆ่าตัวตายไม่เคยทำกิจกรรมที่เป็นการสานสัมพันธ์ในครอบครัวร่วมกันเลย เช่น ไม่เคยรับประทานอาหารร่วมกันทั้งในบ้านและนอกบ้าน ไม่เคยมอบของขวัญหรือจัดงานอะไรเป็นพิเศษให้แก่กันในวันพิเศษของแต่ละคนในครอบครัว ดังบีเมกกล่าวว่า “กินข้าวในบ้านด้วยกันยังไม่เคย เรื่องไปเที่ยวด้วยกันในครอบครัวหนูเลิกคิดเลิกหวังเลิกฝันไปนานแล้ว” และแซนากล่าวว่า “บางทีก็นึกอยากพาแม่ไปเที่ยวเหมือนกันนะ แต่ก็แค่นึกทุกวันนี้กินข้าวก็ต่างคนต่างกิน แม้ก็มีแต่ งาน งาน งาน ชินชวนเที่ยวมีหวังโดนด่า”

ส่วนที่ 3 สาเหตุของการพยายามฆ่าตัวตาย

สาเหตุของการพยายามฆ่าตัวตายที่เกิดขึ้น เนื่องจากการขาดความสัมพันธ์ และไม่สามารถเข้ากันได้ดีกับคนในครอบครัว ทำให้เกิดความรู้สึกขาดที่ยึดเหนี่ยวและรู้สึกอ้างว้างเปล่าเปลี่ยว รู้สึกว่าตนเองไม่ได้เป็นส่วนหนึ่งของครอบครัว และคนในครอบครัวก็ไม่สามารถที่จะดูแลช่วยเหลือ หรือให้คำปรึกษาแก่ผู้พยายามฆ่าตัวตายได้ ทำให้ผู้พยายามฆ่าตัวตายหันไปยึดตนเองเป็นหลัก ไม่มีความผูกพันที่จะต้องคิดถึงใคร และไม่สามารถจะไปให้ถึงจุดมุ่งหมายของตนได้จึงใช้วิธีการฆ่าตัวตายเป็นทางออกเมื่อมีปัญหา และแบ่งสาเหตุของการพยายามฆ่าตัวตายได้ดังนี้

1. ผู้พยายามฆ่าตัวตายรู้สึกว่าตนเองไม่มีคุณค่า ไม่มีความหมายกับคนในครอบครัว เช่น พ่อไม่เห็นความสำคัญของการศึกษาและอนาคตของตนไม่ยอมให้ไปเรียน และไม่ให้เงินไปเสียค่าเทอม ดังคำกล่าวของเอม “ไม่มีเงินก็ไม่ต้องเรียน ขายเป็นไปอย่างนี้แหละ.. พุดได้ไงพี่ไม่รักอนาคตลูกเลย พ่อที่ไหนเขาก็อยากให้ลูกได้เรียนหนังสือกันทั้งนั้น และถ้าหนู

เรียนจบก็จะทำงานช่วยครอบครัวอยู่ดี” บางรายน้อยใจแม่ที่ดูค่าและเปรียบตนเองว่าเหมือนพ่อที่ไม่มีความรับผิดชอบ ดังคำกล่าวของแซน ‘ผมกลับมาจากไปเที่ยวก็โดนตำเพราะแม่ต้องทำงานคนเดียว ผมก็ไม่ว่า แต่แม่บอกว่าผมเลวเหมือนพ่อ ไม่รับผิดชอบเหมือนพ่อ ทำให้ผมรู้สึกเลยว่าแม่เกลียดพ่อที่ทิ้งไปแล้วเอาความเกลียดนั้นมาลงกับผม แม่ถึงได้ไม่รักและสนใจผมเลย ถ้าผมตายแม่คงพอใจ’ บางรายน้อยใจพ่อแม่ที่ไม่เข้าใจอารมณ์และความต้องการของตนเอง พ่อเป็นผู้ทำให้เลิกกับคนรัก ทำให้เกิดความน้อยใจว่าทำไมตนเองจึงต้องเกิดมาในครอบครัวนี้ ดังคำกล่าวของโดม ‘ทั้งพ่อทั้งแม่เคยให้อิสระอะไรผมบ้าง ทั้งความคิดและการกระทำ ผมเกิดปัญหาจะเลิกกับแฟน พ่อบอกว่าไร้สาระพาลตำไปเรื่องนั้นเรื่องนี้ รู้ทั้งรู้ว่าผมกำลังมีปัญหาแทนที่จะถามต้นตำซ้ำไปอีก ตอนนั้นคิดว่าถ้าตายไปทั้งพ่อทั้งแม่คงดีใจ’ และบางรายน้อยใจที่แม่ไม่ยอมพูดด้วย ไม่ให้อภัยที่ตนเองทำผิดพลาดจึงประชดด้วยการพยายามฆ่าตัวตาย ดังคำกล่าวของเฮเรน ‘หนูไม่เข้าใจว่าแม่จะโกรธอะไรนักหนา มันน่าโกรธ หนูก็รู้ แต่หนูก็พยายามแก้ไขแล้วโดยไปให้เพื่อนช่วยขาย แล้วหนูก็ขอโทษแล้วยังไม่พูดกับหนูอีกเป็นอาทิตย์เลยนะพี่แม่ล่ะโกรธแต่หนูนะเสียใจ แล้วหนูมีใครล่ะ เพื่อนก็ไม่มี ญาติพี่น้องก็ไม่มี พ่อก็ไม่มี ชีวิตหนูก็มีแต่แม่ที่แหละถ้าไม่ให้อภัยหนูก็ตายดีกว่า’

2. ผู้พยายามฆ่าตัวตายรู้สึกอยากลงโทษตนเอง เพราะทำให้พ่อแม่ผิดหวัง ทำให้เกิดปัญหาในครอบครัวทั้งที่พ่อกับแม่ให้ความรักและตามใจมาตลอด เช่น การคบเพื่อนไม่ดีชักจูงกันเข้าบ่อนการพนัน ดื่มสุรา สูบบุหรี่และติดยาเสพติด จนถูกพักการเรียนและสุดท้ายถูกตำรวจจับในคดีเสพยาบางรายถึงขั้นเกิดอาการประสาทหลอน และถึงแม้ว่าจะเกิดเรื่องขึ้นพ่อกับแม่ก็อดทนไม่ว่าอะไรเลย ถึงแม้ว่าจะต้องไปประกันตัวที่โรงพักและต้องพาเข้ารับการบำบัดที่โรงพยาบาล จึงรู้สึกสำนึกและโกรธในการกระทำของตนเอง ดังไอ้ดกล่าววว่า “ให้พ่อกับแม่ดูค่าผมยังดีกว่าที่ไม่ดูค่าผมเลย ผมรู้ว่าผมทำให้เขาเสียใจมากที่สุด ผมผิดคนเดียวเลยพี่ ผมเสียใจมากจนไม่อยากจะอยู่สู้หน้าเขาเลย” และไอ้ดกล่าวว่า ‘ผมเป็นตัวปัญหาให้ทุกคนในครอบครัว ทำแต่เรื่อง ทั้งที่ทุกคนก็ไม่เคยทอดทิ้งผม ทำไมไม่คิดไม่รู้ คิดไม่ได้ โกรธตัวเองฉิบเป้ง’

ผู้พยายามฆ่าตัวตายรายหนึ่งเป็นโรคประจำตัวต้องใช้เงินในการรักษาอย่างต่อเนื่อง ต้องออกจากราชการเพราะหยุดไปหาหมอบ่อยๆ เธอเกิดความรู้สึกท้อแท้ใจ หมดอาลัยในชีวิต มองไม่เห็นคุณค่าของชีวิต มีความรู้สึกที่ตนเองนั้นไร้ค่าและเป็นภาระของบุคคลในครอบครัวที่จะต้องคอยดูแล และเป็นภาระเรื่องค่าใช้จ่าย นึกเสียใจ น้อยใจกับร่างกายตนเองว่าทำไมต้องมีโรคประจำตัวเช่นนี้และไม่ต้องการที่จะเป็นภาระในด้านต่าง ๆ ให้กับพ่อแม่และคนในครอบครัวอีกต่อไป

ตอนนั้นหนูท้อมากเลยพี่ เบื่อหน่ายตัวเอง เกลียดตัวเอง ไม่รู้เวรกรรมอะไรของหนู มีอยู่ช่วงหนึ่งต้องใช้เงินมาก ทุกคนในบ้านต้องรวบรวมเงินกัน ทุกคนในบ้านเดือนร้อนเพราะหนู

มาก ทุกคนตีกับหนูตอนนั้นหนูอยากตายเพราะหนูไม่อยากเป็นภาระให้กับครอบครัว ไม่อยากให้ทุกคนต้องมาลำบากเพราะหนู (แอน. สัมภาษณ์. 2547)

3. ผู้พยายามฆ่าตัวตายผิดหวังจากความรัก ถูกปฏิเสธความรัก ทำให้รู้สึกสูญเสีย ไร้ค่า ขาดสายสัมพันธ์ทางสังคมกับคนรัก รู้สึกว่าตนเองไม่เป็นที่ต้องการไม่ว่าจะเป็นคนในครอบครัวหรือคนรัก และไม่ได้รับความเห็นใจจากคนรอบข้าง ทำให้ตกอยู่ในสภาพเศร้าโศก เสียใจ ดังบีมกล่าวว่ “อยู่บ้านก็เหมือนอยู่ตัวคนเดียวอยู่แล้ว มันก็รู้ว่าครอบครัวหนูเป็นไง หนูมีปัญหาอะไรในบ้านบ้าง มันยังทิ้งหนูไปอีกคน หนูไม่อยากพูดถึงผู้ชายเลย ๆ คนนี้อีกแล้ว” เจมกล่าวว่ ‘ตอนนั้นผมทนไม่ได้จริง ๆ พี่ ผมไม่อยากเสียเขาไป ผมคุยกับเขาได้ทุกเรื่องถึงตอนนี้ผมจะคุยกับใคร ใครจะฟังผม คนในบ้านมีใครจะฟังผมมัย’ และเจกล่าวว่ ‘ผมเพื่อเจอเพื่อนไปเอง เห็นเขา (ผู้ให้คำปรึกษาทางโทรศัพท์) ตีกับผม คุยกับผมด้วยดีทุกครั้งทีโทรไปหาปรึกษาเรื่องบ้านบ่อต่าง ๆ นา ๆ จริง ๆ เขาก็แค่ทำตามหน้าที่ เรามันบ้าไปเอง เพราะความที่ผมไม่มีใครมันก็อย่างนี้แหละ’

ส่วนที่ 4 ผลที่เกิดขึ้นต่อตัวผู้พยายามฆ่าตัวตาย

ผลที่เกิดขึ้นต่อตัวผู้พยายามฆ่าตัวตายภายหลังจากเกิดเหตุการณ์แล้ว พบว่

1. ผู้พยายามฆ่าตัวตายได้รับการดูแลเอาใจใส่จากพ่อแม่และคนในครอบครัวดีขึ้น มีการพูดคุยกันมากขึ้น มีเวลาให้แกกันมากขึ้น จึงรู้สึกเสียใจในการกระทำของตน เสียใจที่ทำให้พ่อแม่เสียใจ เป็นห่วง เสียเงินและเสียเวลามาดูแลตนเอง และตั้งใจจะปรับปรุงตัวเองให้ดีขึ้น เลิกคบเพื่อนไม่ดี เลิกเสพยาเสพติด บางรายตั้งใจจะเรียนต่อ หางานทำเพื่อช่วยเหลือทางบ้าน บางรายรู้สึกรักพ่อแม่มากขึ้นและตั้งใจจะบวชเพื่อทดแทนบุญคุณพ่อแม่ ดังไอ้ดกล่าวว่ “จริง ๆ พ่อกับแม่ก็ดูแลผมดีอยู่แล้ว มาช่วงหลังนี้แกก็ยิ่งใส่ใจผมมากขึ้น ผมยิ่งรู้สึกผิดมากขึ้น อยากบวชไม่รู้ว่าจะได้บวชได้หรือเปล่า แต่ที่แน่ ๆ ผมจะตั้งต้นใหม่ ผมสัญญากับตัวเอง จะไม่ทำให้เขาเสียใจหรือผิดหวังอีก”

ก็มีแม่ที่นั่นแหละที่ที่ดูแลผมดีมาก ไม่เคยเป็นอย่างนี้เลยนะผมรู้สึกดีขึ้น ก็เสียใจเหมือนกันที่ทำให้เขาเสียใจ แต่สำหรับพ่อผมหาคำตอบไม่ได้ทุกกรณี ขอร้องอย่าถามถึง (โตม. สัมภาษณ์. 2547)

หนูรู้สึกผิดมากเลยพี่ รู้สึกแยกว่าที่หนูรู้สึกว่ต้องเป็นภาระให้พวกเขาอีก เมื่อก่อนหนูก็ได้รับการดูแลจากทุกคนดีแล้ว แต่หลังจากเหตุการณ์ทุกคนก็ยิ่งสนใจหนูมากขึ้น หนูก็ไม่อยากให้เป็นอย่างนั้น เท้ากับไปเพิ่มภาระทางใจพวกเขาเข้าไปอีก แต่หนูก็ตั้งใจจะต่อสู้ต่อไป และต้องทำให้เข้มแข็งกว่านี้ให้ได้ เพื่อทุกคนจะได้สบายใจและจะไม่มวันทำอย่างนี้อีก (แอน. สัมภาษณ์. 2547)

ผมเสียใจมากครับพี่ ทำให้รู้ว่าทุกคนรักผมมาก ทำให้ผมตัดใจจากแฟนที่บอกเลิกได้เพราะรู้ว่าไม่มีใครรักเราเท่ากับคนในครอบครัว ทุกคนสนใจดูแลและพูดคุยกับผมมากขึ้น รู้สึกว่าบ้านเราอบอุ่นขึ้น ผมจะทำงานและเรียนต่อให้จบ จะทำให้ทุกคนในบ้านได้ชื่นใจกันบ้างผมสัญญา (เจม. สัมภาษณ์. 2547)

พ่อกับแม่สนใจผมมากขึ้น ดูแลผมมากขึ้นทั้งพี่ชายกับพี่สะใภ้ด้วย ผมเสียใจในสิ่งที่ทำลงไปนะ โชคดีที่ไม่ตาย ถ้าตายก็ไม่มีโอกาสรับรู้ที่พ่อแม่และทุกคนในบ้านรักผมมากขนาดไหน ผมจะกลับตัวครับ จะเลิกทำในสิ่งเลว ๆ ที่เคยทำ ยานี้เลิกแน่นอน และก็จะตั้งใจเรียนด้วย และถ้ามีปัญหาอะไรจะพยายามคุยกับคนในบ้านให้มากขึ้นครับ (ไอ. สัมภาษณ์. 2547)

2. ทำให้ผู้พยายามฆ่าตัวตายเข้าใจคนในครอบครัวมากขึ้น มีความคิดเป็นผู้ใหญ่มากขึ้น ได้รับรู้ว่าคุณที่รักตนมากที่สุดก็คือคนในครอบครัว ดังเอมกล่าวว่า “หนูรู้สึกสองอย่างนะ พี่ใจแรกก็เสียใจนะที่เข้าไป แต่อีกใจหนึ่งก็ว่าถ้าไม่เกิดเหตุการณ์นี้ขึ้นก็ไม่ดีขึ้น ทุกวันนี้ก็คงเป็นเหมือนเดิม นี่ก็ทำให้หนูรู้ว่าจริง ๆ พวกเขาก็คือรักหนูนะ” และบีมกล่าวว่า “ก็พูดไม่ถูกเหมือนกัน มันก็ทำให้รู้แหละว่าจริง ๆ แล้วคนในบ้านก็ยังรักเรา แต่หนูก็แหยง แต่ถ้าไม่แหยงเกิดมาแล้วหนูก็ไม่มีปัญหาเลี้ยงให้โตได้อีก ไม่มีดั่งค์ และก็อายุด้วยลูกไม่มีพ่อ พูดถึงก็เป็นผลดีนะ แต่ก็ใจหายกลัวบาป’

ส่วนที่ 5 ผลต่อครอบครัวของผู้พยายามฆ่าตัวตาย

ผลที่เกิดขึ้นต่อครอบครัวของผู้พยายามฆ่าตัวตายในเชิงบวก พบว่า สัมพันธภาพระหว่างสมาชิกในครอบครัวดีขึ้น สนใจและให้เวลาแก่กันมากขึ้น พูดคุยกันมากขึ้นแม้จะรู้สึกฝืนในช่วงแรก รู้สึกถึงความเป็นครอบครัวที่อบอุ่นมากขึ้น

มันก็ฝืน ๆ นะคุณ ปกติผมก็ไม่ใช้คนช่างพูด ช่างถาม หรือคุยเรื่องนั้นเรื่องนี้ และไอ้เรื่องของวัยรุ่นสมัยนี้ผมยังไม่รู้เรื่องกับมันใหญ่แต่ก็จะพยายามทำตามที่หมอแนะนำ ก็เป็นห่วงมันกลัวมันจะทำอะไรบ้า ๆ ขึ้นมาอีก ถึงไงมันก็เป็นลูก มีพ่อที่ไหนบ้างละไม่รักลูก ก็ต้องยอมเหนื่อยมากขึ้น แต่ก็รู้สึกดีขึ้นเหมือนกัน (พ่อของเอม. สัมภาษณ์. 2547)

จริง ๆ ก็รู้ว่าเขาเป็นคนอ่อนไหว ละเอียดย่อน แต่ก็ไม่นึกว่าจะทำแบบนี้ ถ้าคิดไปทุกคนก็มีส่วนผิดหมดนั่นแหละ ก็ไม่รู้จะพูดยังไงเรื่องมันผ่านไปแล้ว แม้ก็จะพยายามทำให้ดีขึ้น นี่ก็ดูแลเขามากขึ้น แต่เขาก็ยังเฉย ๆ อยู่ ก็กลัวว่าจะทำอีกเหมือนกัน (แม่ของโตม. สัมภาษณ์. 2547)

ทุกคนก็ช่วยกันดูแล กลัวว่าจะทำอีก กลัวมาก เพราะเขาอ่อนไหว ช่วงกลางคืนไม่เป็นไรเพราะนอนด้วยกัน กลัวช่วงกลางวันนี่แหละ เพราะพอกี้แก่แล้วขาไม่ดีขึ้นบันไดไม่ได้ก้ลัวจะทำช่วงกลางวันนี่แหละ (พี่สาวของแอน. สัมภาษณ์. 2547)

ก็ดีขึ้นครับพี่ แต่มันดูแปลกๆ ผิดๆ ใจไม่รู้ คือเมื่อก่อนไม่เคยทำต่อกันแบบนี้ไง ผมรู้สึกแปลกๆ บางทีก็อดด้วยซ้ำ คงกลัวว่าผมจะทำอีกมั้ง แต่โดยรวมแล้วก็ดีขึ้น ดีกว่าเมื่อก่อน (เจม. สัมภาษณ์. 2547)

ก็ยอมรับว่าโทษที่เขาทำให้งานเสียหาย ที่ไม่พูดด้วยก็เพราะอยากให้เขาเข็ด และมีความรอบคอบให้มากขึ้นกว่านี้ ก็รู้แหละว่าเขาเสียใจแต่ไม่แน่ใจว่าจะทำอะไรบ้าง ๑ แบบนี้ ไม่คิดถึงแม่บ้างเลย ตอนนั้นก็เลยต้องดูแลกันเป็นพิเศษหน่อย แต่ทำไม่ได้ งานก็ต้องทำ ก็ต้องอยู่ในสายตา กันตลอด แต่เขาก็สัญญาว่าจะไม่ทำอะไรแบบนี้อีก เขาบอกว่าชีวิตเขามีแต่แม่ และไอ้ที่แม่มีชีวิตอยู่และทำงานหนักมาตลอดนี่แหละ ไม่ได้ทำเพื่อเขาหรือ แม่ก็เหลือแต่เขาเหมือนกัน เราต่างก็เสียใจ และแม่ก็ไม่อยากให้มันเกิดขึ้นอีก พอมีเรื่องแล้วก็ลำบาก พวกเราหาเข้ากินค่า ไม่มีเงินเก็บอะไรมากมาย พอเลี้ยงตัวรอดไปวัน ๑ พอมาเจอแบบนี้เลยต้องกู้มาตอนนั้นก็เลยเป็นหนี้ แต่ไม่เป็นไรทำ ๑ ไป เตี้ยวก็หมด ไม่มากมายอะไร ก็ต้องสู้ ขอแต่อย่าทำอย่างนี้อีกก็แล้วกัน (แม่ของเฮเรน. สัมภาษณ์. 2547)

ต้องอยู่ในสายตาตลอดเวลา ดูแลกันตลอด บางทีก็นึกเหมือนกันนะว่าเราผิดหรือเปล่าที่สนใจแต่ตัวเอง ไม่ได้สนใจน้อง บางทีเราก็คิดผิดไปหรือเปล่าว่าเด็กผู้ชายไม่ต้องสนใจอะไรมากก็ได้ ผมว่าเราก็มีส่วนผิดนะ ก็กลัวจริง ๑ ยอมรับว่ากลัวเขาจะทำอีก เหมือนเรามีส่วนฆ่าเขา ทุกคนในบ้านก็รู้สึกอย่างนี้ ภาพวันนั้นยังติดตาผมอยู่เลย ตกใจแทบแย่ (พี่ชายของไอ. สัมภาษณ์. 2547)

ผลต่อครอบครัวของผู้พยายามฆ่าตัวตายเชิงลบโดยรวม คือ พ่อแม่ต้องหยุดงาน เสียเวลาและเสียค่าใช้จ่ายในการเข้ารับการรักษา บางรายแม่ต้องหยุดขายของเพื่อไปเฝ้าผู้พยายามฆ่าตัวตายที่โรงพยาบาล บางรายเสียรายได้เพราะต้องหยุดตัดเย็บเสื้อผ้าและต้องไปกู้เงินมาลงทุนเนื่องจากเงินออมที่เก็บไว้สำหรับการลงทุนหมดไปกับค่ารักษาตัว เป็นผลทำให้เกิดภาวะหนี้สิน และบางรายแม่ตกใจกับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นจนไม่สบายอยู่หลายวัน ในรายที่แม่เป็นโรคหัวใจก็ต้องไปพบหมอบ่อยขึ้นเนื่องจากตกใจและได้รับความกระทบกระเทือนจิตใจอย่างแรง และทุกครอบครัวก็ยังเกรงว่าผู้พยายามฆ่าตัวตายจะมีพฤติกรรมที่จะพยายามฆ่าตัวตายซ้ำอีก